

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta
Katedra ekonomiky

Bakalářská práce

ZEMĚDĚLSKÁ POLITIKA IMPLEMENTOVANÁ FEDERÁLNÍM ZÁKONEM, TZV. FARM BILL

Vedoucí práce:
Ing. Pavel Kotyza, Ph.D.

Autor:
Kamilla Ishmukhammedova

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Kamilla Ishmukhammedova

Podnikání a administrativa

Název práce

Zemědělská politika implementovaná federálním zákonem, tzv. Farm bill

Název anglicky

Agricultural policy in the US implemented by federal bill, the Farm Bill

Cíle práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je provést analýzu dopadů zemědělské politiky US (aplikované skrze tzv. Farm bill) na zemědělství v USA po reformách v roce 1996.

Metodika

Pro vypracování bakalářské práce budou využity metody deskripce a rešerše pro vývoj a reformy zemědělského zákona ve Spojených státech, komparace a analýzy pro reformy, zhodnocení či pro identifikování některých skutečností spojených se zemědělským zákonem.

Teoretická část mé diplomové práce bude studovat historii vzniku a vývoje zemědělského zákona Spojených států od jejího počátku v roce 1785 až po současnost, včetně rozboru jednotlivých reforem na základě důvěryhodné literatury.

V praktické části budou použity znalosti z teoretické části a statistické údaje, převzatých z oficiálních zpráv ministerstva zemědělství Spojených států, na základě kterých bude provedena analýza dopadu zákona o zemědělství ve Spojených státech na sektor zemědělství mezi lety 1996 – 2022.

Doporučený rozsah práce

40 – 50 pages

Klíčová slova

Zemědělský zákon, Spojené státy, dotace, zemědělství, reformy, podpora, agrární politika

Doporučené zdroje informací

- ANDERSON, K. (2009). Distortions to Agricultural Incentives: A Global Perspective, 1955 to 2007. Washington, DC: World Bank. 680 s. ISBN 978-0821379738.
- ATKIN, M. (1995). The International Grain Trade: Grain in the Global Political Economy. Cambridge: Woodhead Publishing Limited. 192 s. ISBN 978-1855732025.
- BOWERS, D. E., RASMUSSEN, W. D., BAKER G. L. (1984). History of Agricultural Price Support and Adjustment Programs, 1933–84. Agricultural Information Bulletin 485. Washington, DC: US Department of Agriculture, Economic Research Service. 62 s. ISBN 978-1249407843.
- GLAUBER, J. W., EFFLAND, A. (2016). United States Agricultural Policy: Its Evolution and Impact. International Food Policy Research Institute. IFPRI Discussion Paper 01543. Washington, DC. 40 s.
- MARKHAM, J. W. (2002). A Financial History of the United States: From the age of derivatives into the new millennium (1970-2001). 449 s. ISBN 978-0765607300.
- NOVAK, J. L., SANDERS, L. D., HAGERMAN A. D. (2022). Agricultural Policy in the United States: Evolution and Economics. Second edition. Abingdon, Oxon ; New York, NY: Routledge.
- ORDEN, D., et al. (1999). Policy Reform in American Agriculture: Analysis and Prognosis. University of Chicago Press: 1st edition. 284 s. ISBN 978-0226632643.
-

Předběžný termín obhajoby

2022/23 LS – PEF

Vedoucí práce

Ing. Pavel Kotyza, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra ekonomiky

Elektronicky schváleno dne 30. 8. 2022

prof. Ing. Miroslav Svatoš, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2022

doc. Ing. Tomáš Šubrt, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 01. 12. 2022

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci *Zemědělská politika implementovaná federální zákonem, tzv. Farm bill* vypracovala samostatně pod vedením Ing. Pavla Kotyzy, Ph.D. a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 14.03.2023

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucímu práce Ing. Pavlu Kotyzovi Ph.D., za obrovskou ochotu, trpělivé vedení, čas a cenné rady, které přispěly ke zpracování bakalářské práce. V neposlední řadě své rodině, partnerovi a přátelům za jejich trpělivost a podporu při mém studiu.

Zemědělská politika implementovaná federálním zákonem, tzv. Farm bill

Abstrakt

Tématem této bakalářské práce je zemědělská politika ve Spojených státech, konkrétně federální zákon známý jako Farm Bill. Teoretická část práce se zabývá historií zemědělství ve Spojených státech a úlohou Ministerstva zemědělství Spojených států (USDA) při formování zemědělské politiky. V praktické části práce zkoumá hlavní charakteristiky zemědělského sektoru ve Spojených státech, včetně nezaměstnanosti, hrubého domácího produktu (HDP), mezd a rostlinné a živočišné výroby. Studie také analyzuje, jak se Farm Bill vyvíjel v čase, se zvláštním zaměřením na změny v návrhu zákona a jeho cílech od roku 1990 až po současnost. Dále práce stručně porovnává zemědělské politiky USA a Evropské unie s důrazem na jejich nejvýznamnější rozdíly. Z celkového hlediska tato práce poskytuje výsledky, podle nichž měl Farm Bill významný dopad na zemědělský sektor v USA a pomohl podpořit stabilitu a růst tohoto odvětví.

Klíčová slova

Zemědělský zákon, Spojené státy, dotace, zemědělství, reformy, podpora, agrární politika

Agricultural policy in the US implemented by federal bill, the Farm Bill

Abstract

This bachelor's thesis focuses on the agricultural policy in the United States, specifically the federal bill known as the Farm Bill. The theoretical part of the thesis explores the history of agriculture in the United States and the role of the United States Department of Agriculture (USDA) in shaping agricultural policy. In the practical part, the thesis examines the main characteristics of the agricultural sector in the United States, including unemployment, gross domestic product (GDP), wages, and crop and livestock production. The study also analyzes how the Farm Bill has evolved over time, with a particular focus on changes in the bill and its goals from 1990 to the present. In addition, the paper briefly compares U.S. and European Union farm policies, highlighting their main differences. Overall, this thesis presents the results that the Farm Bill has had a significant impact on the U.S. agricultural sector and has helped promote stability and growth in the sector.

Keywords

Farm Bill, United States, subsidies, agriculture, reforms, support, agrarian policy

OBSAH

ÚVOD	10
CÍL PRÁCE A METODIKA	11
1. Cíl práce.....	11
2. Metodika.....	11
TEORETICKÁ VYCHODISKA	13
1. Struktura Ministerstva zemědělství US (USDA).....	13
1.1. Obecné pojetí USDA (United States Department of Agriculture).....	13
1.2. Jak probíhá proces schvalování Farm Bill	13
1.3. Současná struktura zemědělského podnikání ve Spojených státech.	14
1.4. Správa ministerstva USDA	15
1.5. Úřady ministerstva USDA	15
2. Historie zemědělské politiky USA: od roku 1785 až po současnost.....	16
2.1. Vznik agrární politiky v USA	16
2.2. 1920–1939: Počátek cenových podpor	17
2.3. 1940-1969: Zvýšení komplexnosti pokrytí podpory	18
2.4. 1970-1980.....	18
2.5. 1981-1995.....	19
2.6. 1996: FAIR reforma zemědělské politiky USA.....	19
2.7. Trendy od roku 2000 až po současnost.	21
2.8. Výhled do budoucnosti.....	25
VLASTNÍ PRÁCE.....	28
1. Zemědělství v USA (1990–2022) – charakteristika a její vývoj	28
1.1. Plocha	28
1.2. Rostlinná výroba	29
1.3. Živočišná výroba	33
1.4. Počet lidí pracujících v zemědělství.....	36
1.5. Průměrný příjem v agrárním sektoru v USA v letech 1990-2022.....	38
1.6. Hrubý domácí produkt agrárního sektoru ve Spojených státech.....	40
2. Státní podpora zemědělství v USA v období let 1990–2022.....	42
2.1. Nástroje používané Ministerstvem zemědělství USA na podporu zemědělství	42

2.3.	Postoje farmářů k zemědělské politice v letech 1990-2022 v USA	55
2.4.	Postoj lidí k zemědělství v USA od roku 1990 do roku 2022.....	56
3.	Komparace agrárního sektoru v USA a Evropské unii.....	57
ZAVĚR.....		60
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ		62
	Monografie	62
	Internetové zdroje	63
	Zákony o zemědělství (Farm Bills)	65
SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ A ZKRATEK		66
	Seznam použitých zkratk	66
	Seznam obrázků.....	67
	Seznam tabulek.....	67
	Seznam grafů	67

ÚVOD

Zemědělská politika může být jedním z nejsložitějších a vzájemně propojených problémů, kterým čelí svět. Právě proto je nezbytné, aby potravinová politika byla úspěšná při dosahování svých cílů. Řádně fungující zemědělská politika je důležitá nejen pro finanční blahobyt zemědělců a stabilitu dodávek potravin v zemi, ale i pro daňové poplatníky. Měli bychom znát účinnost současných i minulých politik. Odborníci navíc neustále debatují, který dotační přístup je Američanům nejužitečnější. Analýzy, jako jsou tyto, pomáhají lépe porozumět složité problematice zemědělských dotací. Cílem zemědělské politiky je minimalizovat vliv cenových výkyvů na zemědělském trhu jak na výrobce, tak na spotřebitele, zvýšit výnosy a udržet nízké ceny pro spotřebitele. Jinými slovy, cílem zemědělské politiky je umožnit zemědělcům pokračovat ve výrobě i po letech nízkých výnosů plodin a zároveň umožnit spotřebitelům nakupovat potraviny za rozumné ceny v těchto variantách. Cílem této analýzy je zjistit, jak úspěšná je moderní zemědělská politika USA při dosahování svého cíle.

Tato práce poskytuje komplexní analýzu zemědělské politiky v USA se zvláštním zaměřením na zákon o zemědělství a jeho dopad na zemědělce v letech 1990 až 2022. Studie začíná přehledem historie agrární politiky v USA a struktury USDA, které tuto politiku spravuje a provádí. Prostřednictvím přehledu existující literatury a analýzy dat tato práce zkoumá různé státní programy, které pomáhají zemědělcům v těžkých dobách, a porovnává farmářský zákon z roku 1990 se současným. Studie také upozorňuje na různé úvěrové programy, programy pojištění úrody, programy podpory exportu a programy rozvoje venkova, které na podporu zemědělců realizuje USDA.

Celkově si tato studie klade za cíl poskytnout ucelený pohled na Farm Bill a jeho roli při utváření zemědělské politiky v USA. Zkoumáním jeho dopadu na různé aspekty zemědělského sektoru a různých státních programů na podporu zemědělců poskytuje tato studie cenné poznatky o výzvách a příležitostech, kterým zemědělci v USA čelí, a o úloze vládní politiky při řešení těchto problémů.

CÍL PRÁCE A METODIKA

1. Cíl práce

Cílem této bakalářské práce je na základě statistických údajů získaných z oficiálních zdrojů Ministerstva zemědělství Spojených států amerických prozkoumat (USDA) a poskytnout stručnou a komplexní informaci o účinnosti zemědělské politiky ve Spojených státech před a po přijetí zákona o zemědělství z roku 1996. Práce se zabývá historií agrární politiky v USA a strukturou USDA za účelem získání představy o nástrojích a postupech, které USA využívají k regulaci a udržení své zemědělské politiky na vysoké úrovni.

Předmětem a cílem této práce je odpovědět na následující otázky:

- 1) jak se v průběhu historie měnila zemědělská politika USA,
- 2) co představuje Farm Bill a jaké jsou jeho cíle (srovnání a analýza od roku 1990 po současnost),
- 3) jak funguje USDA a jaké nástroje používá při regulaci zemědělského sektoru,
- 4) jak se Farm Bill projeví na konkrétních ekonomických indikátorech (zemědělská produkce, HDP, zaměstnanost, mzdy zemědělců apod.) a
- 5) jaké jsou hlavní rozdíly mezi agrární politikou USA a Evropské unie.

2. Metodika

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část.

V teoretické části je využita metoda deskripce, která je založena na syntéze informací z dostupné odborné literatury a vědeckých materiálů, které se vztahují k historii agrární politiky od jejího vzniku v roce 1785 až po současnost se stručným přehledem různých historických událostí, které změnily běh věcí a měly zásadní vliv na vývoj agrární politiky v USA. K tomu je použita relevantní odborná literatura, která se těmito otázkami zabývá.

Praktická část této práce se zaměřuje více na studium a analýzu fungování Ministerstva zemědělství USA za posledních 30 let a jím přijatých agrárních reforem a na některé ekonomické ukazatele, jako jsou plodiny, hospodářská zvířata, HDP a míra nezaměstnanosti. Pro účely této práce byly použity údaje z oficiálních stránek agentur spadajících do působnosti

USDA a také z dalších statistických zdrojů jakými jsou WTO a Bureau of Labor Statistics. Součástí výkladu budou též grafy a tabulky se statistickými údaji, které byly sestaveny na základě získaných dat z výše uvedených zdrojů.

Pro objektivnější analýzu a srovnání zemědělské politiky v USA za období před a po implementaci zákona o zemědělství z roku 1996 budou všechny statistické údaje představeny od roku 1990 do roku 2022 za účelem posouzení vývoje s tím souvisejících trendů. Ve průběhu zpracování této bakalářské práce však zatím nebyly zveřejněny některé statistiky pro rok 2022.

TEORETICKÁ VYCHODISKA

1. Struktura Ministerstva zemědělství US (USDA)

1.1. Obecné pojetí USDA (United States Department of Agriculture)

USDA (United States Department of Agriculture) – Ministerstvo zemědělství Spojených států amerických – je federální výkonný orgán USA, který byl založen v roce 1889. Je zodpovědné za provádění zemědělské a potravinové politiky, včetně potravinové bezpečnosti, rozvoje venkova a financování zemědělského výzkumu (USDA,2023).

Zemědělská politika USA se všeobecně řídí pětiletým legislativním cyklem, v jehož rámci se vydává rozsáhlý „Farm Bill“. Zákony o zemědělství (Farm Bills, Farm Acts) upravují programy týkající se zemědělství, potravin a výživy a venkovských komunit, jakož i aspekty bioenergetiky a lesnictví. Farm bill je zákonem, který se vztahuje na všechny státy. Schvaluje ho Kongres a podepisuje prezident a jeho ustanovení se vztahují na všechny zemědělské činnosti ve Spojených státech. Některé programy a ustanovení však mohou mít specifické požadavky nebo přiděly pro určité státy nebo regiony v závislosti na potřebách jejich zemědělských odvětví.

Dne 15. května 1862 prezident Abraham Lincoln podepsal zákon o zřízení Ministerstva zemědělství Spojených států amerických a o dva a půl roku později Lincoln ve svém posledním poselství Kongresu nazval USDA "lidovým ministerstvem". Svými činnostmi v oblasti potravinářství, zemědělství, ekonomického rozvoje, vědy, ochrany přírodních zdrojů a dalších otázek ovlivnilo USDA životy celých generací Američanů (USDA, 2023).

1.2. Jak probíhá proces schvalování Farm Bill

Každých pět let uplyne účinnost zákona Farm Bill, který je následně aktualizován: prochází rozsáhlým procesem, kdy je navržen, projednán a schválen Kongresem a následně podepsán prezidentem. Každý návrh Farm Bill má jedinečný název a současný návrh Farm Bill se nazývá Agriculture Improvement Act of 2018. Zákon byl přijat v prosinci 2018 a jeho platnost končí v roce 2023 (National Sustainable Agriculture Coalition, 2023).

Z legislativního hlediska vše začíná slyšeními (ve Washingtonu a po celé zemi) - jedná se o setkání, na kterých členové Kongresu zjišťují názory veřejnosti na to, co by chtěli v novém zákoně vidět.

Výbor Sněmovny reprezentantů pro zemědělství a výbor Senátu pro zemědělství vypracovávají, projednávají, upravují (doplňují a mění) a nakonec schvalují návrh Farm Bill; obě komise pracují na samostatných návrzích zákonů, které se mohou výrazně lišit.

Každý návrh zákona výboru je dále předložen ke čtení v plénu – do celé Sněmovny reprezentantů nebo Senátu. Každý návrh zákona je projednáván, pozměňován a znovu hlasován příslušným orgánem (Sněmovnou reprezentantů nebo Senátem).

Po schválení zákona o zemědělství v plénu Sněmovny reprezentantů i Senátu – (což může trvat delší dobu a může být nutné vrátit návrh zákona zpět výborům k dalšímu dopracování, resp. k pozměnění, před jeho schválením) - se oba návrhy zákonů (Sněmovny reprezentantů a Senátu) dostanou k menší skupině zástupců a senátorů, označované jako „konferenční komise“, která spojí oba samostatné návrhy zákonů do jednoho kompromisního balíčku.

Kombinovaná verze Farm Bill z konferenční komise se pak vrací zpět do pléna Sněmovny reprezentantů a Senátu, kde se projednává – a případně schvaluje.

Jakmile Sněmovna reprezentantů a Senát schválí konečnou podobu Farm Bill, zákon putuje k prezidentovi, který jej může vetovat (a vrátit zpět do Kongresu) nebo podepsat jako zákon (National Sustainable Agriculture Coalition, 2023).

1.3. Současná struktura zemědělského podnikání ve Spojených státech.

Rozsáhlé popisy zemědělských podniků na základě průměrných hodnot v USA mohou zakrýt rozdíly mezi různými velikostmi a typy zemědělských hospodářství. Klasifikace farem – neboli typologie – vyvinutá Službou ekonomického výzkumu (ERS) rozděluje farmy do homogennějších skupin pro účely vykazování a hodnocení. Klasifikace je založena převážně na ročním hrubém peněžním příjmu zemědělského podniku, hlavním předmětu podnikání provozovatele a vlastnictví farmy (USDA, 2023).

Na základě typologie zemědělských podniků ERS a údajů z průzkumu ARMS (Agricultural Resource Management Survey) z roku 2020 je 98 % zemědělských podniků v USA rodinných.

Zbývající 2 % tvoří nerodinné farmy, které produkují 13 % hodnoty zemědělské produkce (USDA/ ERS, 2023).

1.4. Správa ministerstva USDA

Současným ministrem zemědělství USA je Thomas J. Vilsack, kterého 23. února 2021 ustanovil do funkce dosavadní prezident Joe Biden. Tento post Thomas J. Vilsack předtím zastával osm let v úřadu prezidenta Baracka Obamy (USDA, 2023).

Pod vedením ministra Vilsacka se americké ministerstvo zemědělství snaží o obnovu americké ekonomiky, posiluje venkovské a historicky slabé komunity, reaguje na hrozby změn klimatu, vytváří dobře placená pracovní místa pro americké pracovníky a novou generaci zemědělských lídrů a investuje do dětí a rodin. Ministr Vilsack stojí v čele transformace potravinového systému tím, že má pravomoc vytvářet četnější, lepší a spravedlivější trhy a zajišťuje, aby byl dnešní i budoucí potravinový systém odolnější a konkurenceschopnější v celosvětovém měřítku. Má také za cíl nabídnout spotřebitelům cenově dostupné a kvalitní potraviny vypěstované blíže k domovu (USDA, 2023).

1.5. Úřady ministerstva USDA

Ministerstvo zemědělství USA (USDA) tvoří 29 úřadů a kanceláří s téměř 100 000 zaměstnanci, kteří poskytují služby státu na více než 4 500 místech po celé zemi i v zahraničí (USDA, 2023).

Mezi hlavní úřady USDA patří:

- 1) Agricultural Marketing Service (AMS)
- 2) Agricultural Research Service (ARS)
- 3) Animal and Plant Health Inspection Service (APHIS)
- 4) Economic Research Service (ERS)
- 5) Farm Service Agency (FSA)
- 6) Food and Nutrition Service (FNS)
- 7) Food Safety and Inspection Service (FSIS)
- 8) Foreign Agricultural Service (FAS)
- 9) Forest Service (FS)

- 10) FPAC Business Center
- 11) National Agricultural Statistics Service (NASS)
- 12) National Institute of Food and Agriculture (NIFA)
- 13) Natural Resources Conservation Service (NRCS)
- 14) Risk Management Agency (RMA)
- 15) Rural Development (RD)

2. Historie zemědělské politiky USA: od roku 1785 až po současnost

2.1. Vznik agrární politiky v USA

Za účelem porozumění současným politickým iniciativám a jejich důsledkům, je třeba zprvu pochopit historii zemědělské politiky ve Spojených státech, tedy jak vznikla, jaké měla dopady a jakým tlakům musela čelit.

Zemědělská politika v USA není nový koncept. Pozemkové granty, vyhlášky a distribuční zákony vydané již v roce 1785 se zabývaly především pozemkovými právy, jejich vypořádáním a rozšířením. V polovině 19. století fungovala zemědělská politika podobně jako počáteční iniciativy týkající se vlastnictví půdy. Do konce 19. století přispěla zemědělská politika k osídlení 80 milionů akrů zemědělské půdy. Přelom století přinesl zlom v roli federální zemědělské politiky. Až do tohoto okamžiku bylo zemědělství v USA relativně otevřeným trhem bez regulace. Se změnou situace v národním i globálním zemědělství v novém století se zemědělská politika přeorientovala na větší zapojení státu. Pro účely této studie se zaměřujeme především na politiku po této změně.

Na počátku 20. století rostoucí zemědělský průmysl podpořil růst měst napříč USA. Americký zemědělský trh těžil z globální poptávky a potřeb válečného období. Ministerstvo zemědělství Spojených států amerických (USDA) popsalo toto období, od 1910-1914, jako zlatý věk zemědělství (Dimitri et al., 2005). I během první světové války zůstala poptávka exportu zemědělských produktů z USA vysoká. Aby podpořila vysoké úrovně poptávky, vláda USA zavedla cenové limity na žádané plodiny, aby produkce uspokojila poptávku (Atkin, 1995).

Kombinace vysoké poptávky a vládní podpory přiměla farmáře k maximalizaci produkce a k dosažení vyšších zisků. Vládou ovlivněné ceny vedly k nadprodukcí, která se opírala o vysokou poptávku exportu.

2.2. 1920–1939: Počátek cenových podpor

Po konci první světové války americká vláda odstranila předchozí cenovou podporu. Změna politiky v kombinaci se zotavením nabídek mezinárodních soutěžitelů a následným poklesem exportní poptávky vedla k 20% poklesu exportu zemědělských produktů a poklesu cen (Dimitri et al., 2005). Při snižující se poptávce a cenách se zemědělci i nadále snažili maximalizovat produkci, aby z klesajících zisků vytěžili co nejvíce. Zoufalství ale nadále rostlo, jelikož poptávka i ceny stále klesaly. Farmáři, kteří se snažili zachránit každý dolar, opustili praktiky udržitelného pěstování, a ještě více vyčerpali svou půdu. Přepracování půdy vedlo k obnažení ornice, což přispělo k jedné z nejničivějších ekologických katastrof způsobených člověkem v historii: The Dust Bowl. Několik politických iniciativ během tohoto období poskytlo krátkodobou finanční pomoc, ale nebyly schopny regulovat přebytky, aby zcela oživily trh (Henderson, 1923). V kombinaci s dalekosáhlými dopady Velké hospodářské krize byli farmáři pravděpodobně těmi nejvíce zasaženými. To připravilo půdu pro politické iniciativy Franklina Delano Roosevelta nazvané souhrnně jako New Deal.

První z těchto opatření byl zákon o úpravě zemědělství (Agricultural Adjustment Act, AAA) z roku 1933. Cílem AAA bylo obnovit proces pěstování plodin regulací nabídky a poptávky prostřednictvím dotací zemědělců s cílem omezit produkci (Bittman, 2011).

Jinými slovy, farmáři v celé zemi cítili, že jejich jediným způsobem, jak vydělat peníze, je produkovat více; tím, že pokračovali ve vysoké produkci, však ve skutečnosti snížili tržní cenu své plodiny. V reakci na to vláda začala poskytovat peníze farmářům, aby neměli finanční potřebu nadměrně vyrábět. Po schválení AAA začal příjem farmářů stoupat. Jedním z ustanovení, které umožnilo AAA, bylo financování dotacemi. Vláda USA uvalila daň na zpracovatele zemědělských produktů. Příjem farmářů nadále rostl, dokud Nejvyšší soud USA nerozhodl, že AAA je protiústavní v rozsudku *Spojené státy americké vs. Butler*. V tomto rozsudku Nejvyššího soudu soudce Roberts vyjádřil právní názor, že platby zemědělcům podmíněné vyrobeným množstvím nespádají do pravomocí federální vlády (Bowers et al., 1984). Bez regulace cen se produkce zvýšila, ceny klesly a příjem se snížil. S hrozící hrozbou další krize schválila vláda F. D. Roosevelta v roce 1938 zákon o úpravě zemědělství. Druhý zemědělský zákon měl za cíl dosáhnout přesně stejného cíle přesně stejnými metodami, kromě toho, že verze z roku 1938 kladla břemeno financování dotací na federální vládu, nikoli na zpracovatele potravin. Otřesy zemědělské politiky a vliv na produkci farmářů na počátku 20.

století odhalily zásadní vztah mezi federální politikou a blahobytem farmářů a spotřebitelů (Bowers et al., 1984).

2.3. 1940-1969: Zvýšení komplexnosti pokrytí podpory

Během druhé světové války, exportní poptávka opět rostla. Vláda zavedla cenové podpory a méně přísné požadavky, aby podpořila výrobu více než 100 komodit (Bowers et al., 1984). Zemědělská produkce se zvýšila ze 4 milionů tun v letech 1935-1939 na 19 milionů tun v letech 1947-1950 (Anderson, 2009). Kromě toho, z vlivu vývozní poptávky na zemědělskou produkci během první a druhé světové války, vyšlo najevo, že vysoká globální exportní poptávka by mohla stimulovat růst a prosperitu mnohem efektivněji než vládní programy. Prostřednictvím Marshallova plánu se USA dohodlo na zvýšení zemědělského vývozu do Evropy. Pokračující subvencování zemědělského exportu vedlo ke změnám provedeným zákonem o zemědělské pomoci a rozvoji z roku 1954. Od té doby bylo použití zahraniční potravinové pomoci používáno jako prostředek k likvidaci přebytečných potravin.

Vzhledem k tomu, že se Evropa a Asie vrátily k normální zemědělské produkci, aby se užívaly, globální poptávka po zemědělských produktech v USA se snížila. Kromě toho, technologický pokrok v hybridních semenech, syntetická hnojiva, a chemické pesticidy zvýšily zemědělskou produkci na osobu na akr (Lotterman, 1996). Tento potenciál pro zvýšení produkce vyvolal podobné přímé platby zemědělcům s cílem omezit produkci, která stabilizuje ceny potravin a příjmy zemědělců. Ačkoliv tyto platby hradila federální vláda, pozdějšího Kennedyho administrativa obdržela jen málo námitek kvůli rostoucí ekonomice a relativně vyrovnanému rozpočtu (Lotterman, 1996). V 60. až 70. letech 20. století pokračoval trend klesajícího počtu farmářů a rostoucí velikosti farem, tento trend byl poprvé pozorován od konce první světové války (Lotterman, 1996).

2.4. 1970-1980

Další významný posun v zemědělské politice USA nastal v 70. letech pod Richardem Nixonem. Tento posun měl několik příčin. Jednou z hlavních byla „The Great Grain Robbery“ z roku 1972. Kvůli neúrodě v Sovětském svazu a dalším přispívajícím globálním poklesům nabídky Sovětský svaz nakoupil 3 miliony tun americké pšenice, téměř 25 procent z celkové produkce pšenice v USA (Markham, 2002). S tak velkým šokem pro americký trh už nabídka nemohla

uspokojit poptávku. Ve srovnání s Rooseveltem čelil Nixon zcela jinému problému. Tam, kde Roosevelt bojoval s přebytkem, “The Great Grain Robbery” vytvořila národní nedostatek. Nixon reagoval zákonem o zemědělství a ochraně spotřebitele z roku 1973, běžně označovaným jako Farm Bill z roku 1973. Naproti AAA, zemědělský zákon z roku 1973 dotoval plodiny, aby odměnil produkci místo toho, aby ji omezil. Earl Butz, Nixonův ministr zemědělství, neoficiálně vytvořil slogan zákona tím, že povzbudil zemědělce, aby se zasadili „fence row to fence row“ (v překl. „od řádku plotu k řádku plotu“) (Markham, 2002).

V krátkodobém horizontu se podařilo tímto zákonem snížit ceny potravin na úroveň nákupu obilí vyšší než u Sovětského svazu. Z dlouhodobého hlediska vedla pokračující stimulace výroby k přebytku na trhu, podobnému zemědělským podmínkám ve 20. letech 20. století. Obecně, dotované plodiny jsou levnější a zemědělci těchto plodin získávají vyšší výnosy. Po zavedení Farm Bill z roku 1973, zemědělci pěstující podporované plodiny (především kukuřice, pšenice a sója) zažili úspěch, zatímco zemědělci pěstující plodiny, které nebyly předmětem podpory, ne (Anderson, 2009).

2.5. 1981-1995

Od roku 1985 se několik zemědělských politik zabývalo ochranou mokřadů a biotopů (zákon o zabezpečení potravin z roku 1985, program mokřadních rezerv z roku 1990, pobídkové programy pro volně žijící zvířata a kvalitu životního prostředí z roku 1996 a program travních rezerv z roku 2002). Wetlands Reserve Program (WRP) je dobrovolný program realizovaný Ministerstvem zemědělství USA (USDA), v rámci, kterého může USDA vykupovat ochranná věcná břemena od oprávněných vlastníků půdy, kteří dobrovolně chrání mokřady obnovou, udržováním a zlepšováním hydrologických podmínek, původních druhů a přirozené topografie mokřadů (Bittman, 2011).

Zákon o ekologické produkci potravin z roku 1990 (Food, Agriculture, Conservation, and Trade Act of 1990) nařizuje ministru zemědělství zavést národní program certifikace ekologické produkce, označení ekologických produktů, národní seznam schválených a zakázaných látek pro ekologickou produkci a program certifikačních agentur.

2.6. 1996: FAIR reforma zemědělské politiky USA

Po překonání nedostatku zemědělských produktů v 70. letech 20. století se vládní zemědělská politika v následujících 20 letech zaměřila na soustavné snižování vládních nákladů

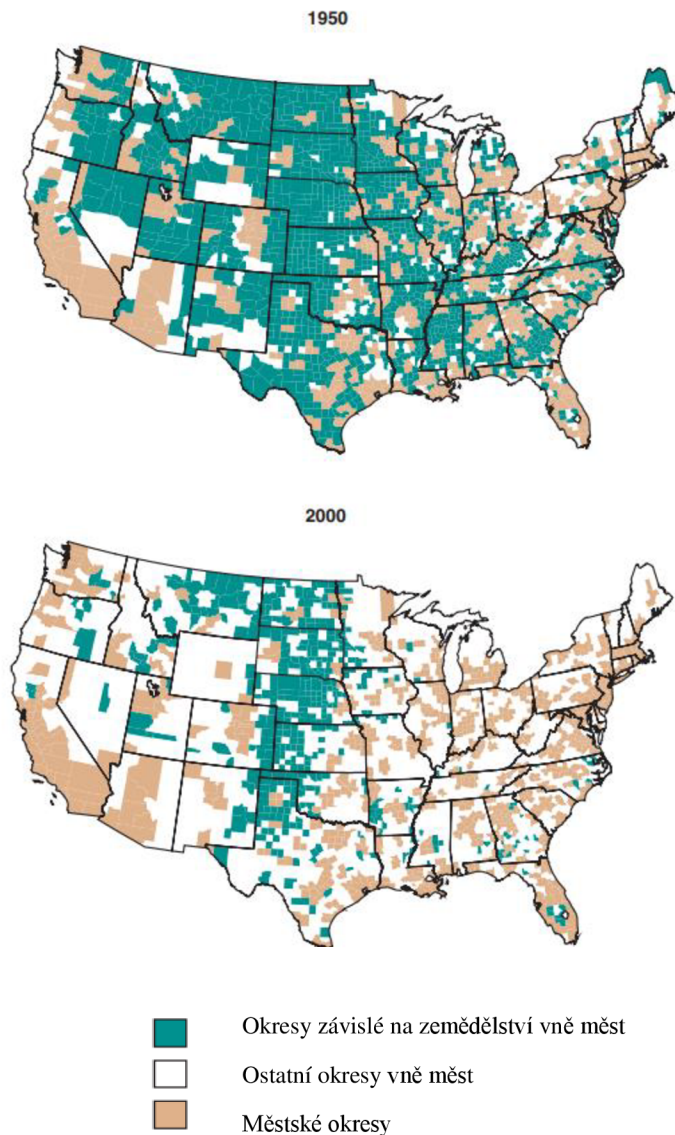
prostřednictvím snižování dotací. Vyvrcholením tohoto přišlo federální zemědělský zlepšení a reforma FAIR zákona z roku 1996. FAIR reforma zásadně změnila zemědělské programy Spojených států amerických pro takzvané „smluvní plodiny“ (pšenice, kukuřice, obilí, čirok, ječmen, oves, rýže a horská bavlna). Návrh zákona stanovil základ moderní zemědělské politiky USA oddělením plateb vládních zemědělských dotací od ceny i výroby. Kromě toho odstranila prakticky všechny limity výsadby, pokud jde o výměru a distribuci plodin. FAIR reforma snížila cenové podpory na nízkou úroveň a ukončila cílové ceny a mankové platby (Glauber a Efland, 2016). Návrh zákona zahrnoval plán na snížení přímých plateb zemědělcům s cílem snížit celkové roční výdaje o více než 2,5 miliardy dolarů od roku 1996 do roku 2002 (Orden et al., 1999). Dodatečně, FAIR reforma snížila limity pro výrobu a rostoucí předpisy. Zemědělci zažili větší flexibilitu při pěstování více či méně jakékoli skupiny zemědělských produktů, kterou chtěli, s určitými omezeními vztahujícími se na ovoce a zeleninu. Cílem návrhu zákona bylo také zcela oddělit platby na podporu cen od tržních podmínek a rozhodnutí o zemědělské produkci (Orden et al., 1999). Příkladem propojení plateb a tržních podmínek jsou zákony AAA z let 1933 a 1938 a zákon o zemědělství z roku 1973. Každý návrh zákona měl jiné použití, ale jejich metoda zůstala stejná: využívat přímé platby zemědělcům na základě tržních podmínek ke stabilizaci nabídky omezením nebo rozšířením produkce. Reforma FAIR se odklonila od předchozích politických technik používaných k řešení kolísání produkce na zemědělských trzích. V roce 1996 byli zemědělci povinni uzavřít pojištění plodin, v opačném případě pak ztrácejí nárok na další dotace při mimořádných událostech (Gardner, 2003).

Zákon o zemědělství z roku 1996 (Federal Agriculture Improvement and Reform Act of 1996, 1996) zavedl Program environmentálních iniciativ (Environmental Quality Incentives Program – EQIP), který poskytuje finanční pomoc zemědělcům, kteří na zemědělské půdě zavedou opatření na ochranu životního prostředí. Mezi běžné praktiky patří konzervační obdělávání půdy, pěstování krycích plodin, filtrační pásy na okrajích polí a oplocení pro vyloučení hospodářských zvířat z vodních toků.

2.7. Trendy od roku 2000 až po současnost.

V roce 2000 mělo více než 90 % faremních domácností v USA příjmy z jiných zdrojů než z farmy. Kromě toho se dopad zemědělské politiky na blahobyt zemědělců stále snižuje (Dimitri et al., 2005). Zemědělský sektor v USA se v průběhu minulého století dramaticky změnil. Technologický pokrok zvyšuje potenciální produkci a zároveň minimalizuje lidské vstupy. Počet zemědělských podniků a podíl venkovského obyvatelstva na celkovém počtu obyvatel se v posledních 50 letech neustále snižuje, jak lze vyčíst z obrázku č. 1.

Obrázek 1: Okresy závislé na zemědělství, které nejsou součástí metropolitních oblastí, 1950 a 2000

Zdroj: USDA (Economic Research Service U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE) [online]. [Dne 2023-02-15]. Dostupné z: https://www.ers.usda.gov/webdocs/publications/44197/13566_eib3_1_.pdf

Jedním z hlavních trendů bylo rozšíření programů ochrany přírody, zejména prostřednictvím zvýšeného financování tzv. programů pro pracovní půdu. Před rokem 2002 byla většina výdajů na ochranu přírody určena na dlouhodobé vyřazení půdy z užívání prostřednictvím programů, jako je Conservation Reserve Program (CRP), který umožňoval producentům vyřadit půdu z užívání na základě desetiletých věcných břemen výměnou za roční platby nájemného. Výdaje na CRP se v posledních 20 letech pohybovaly v průměru mezi 1,5 a 2,0 miliardami USD (USDA/ERS, 2023).

Zákon o zemědělství z roku 2002 (The Farm Security and Rural Investment Act of 2002, 2002) vrátil cyklické platby na obiloviny, olejninu a bavlnu a zákon o zemědělství z roku 2008 (Food, Conservation, and Energy Act of 2008, 2008) zavedl platby založené na výpadku příjmů. Do roku 2014 byly pevné přímé platby zrušeny a nahrazeny volbou mezi cyklickými platbami na základě cen nebo příjmů. Zatímco platby zůstaly oddělené od současné produkce, ustanovení zákona umožnila producentům aktualizovat jejich historický základ pro platby tak, aby odrážel nedávné trendy ve výsadbě. Zákon o zemědělství z roku 2002 zavedl program Conservation Stewardship Program (CSP), v jehož rámci účastníci dostávají finanční podporu na základě podílu na nákladech na přijetí nových ochranných postupů a na správu založenou na průběžném udržování dříve přijatých postupů. Do programu musí být zařazena celá farma a požadavky na ochranu přírody musí být splněny na celé farmě. Výdaje na EQIP a CSP se v letech 2008-2010 výrazně zvýšily v reakci na ustanovení zákona o zemědělství z roku 2008 a nyní tvoří zhruba polovinu všech výdajů na ochranu přírody (USDA/ERS, 2023).

Rovněž pokračovalo rozšiřování federálního programu pojištění plodin, pokud jde o celkové dotace, pojištěnou plochu a rozsah plodin a hospodářských zvířat, na které se pojištění vztahuje. V roce 2000 bylo zapsáno téměř 84 milionů hektarů s platným krytím (závazky) ve výši 34,4 miliard USD. K roku 2020 se zapsaná plocha téměř zdvojnásobila na více než 160 milionů hektarů s kombinovaným platným krytím na více než trojnásobné úrovni roku 2000 ve výši 113 miliard USD. K nárůstu účasti přispěly vyšší dotace schválené podle zákona o ochraně zemědělských rizik z roku 2000 (Agricultural Risk Protection Act), který zvýšil průměrnou sazbu dotací z 37 % na 63 %. Pokrytí bylo rozšířeno na více plodin a v roce 2018 i na hospodářská zvířata. Kromě toho se zavedení pojištění výnosů koncem devadesátých let 20. století ukázalo jako velmi oblíbené u zemědělců a do poloviny roku 2000 se stalo převládajícím typem pojištění zakoupeným pro komodity, pro které bylo k dispozici krytí výnosů (Gardner, 2003).

Dlouhodobý program cenové podpory pro producenty mléka byl v návrhu zákona o zemědělství z roku 2014 zrušen a nahrazen programem na ochranu marží, který vyplácí producentům mléka, pokud jejich hrubé ziskové marže (definované jako cena tekutého mléka minus náklady na krmivo) klesnou pod stanovenou úroveň. Výrobci dostávají plně dotovanou základní úroveň ochrany, ale za vyšší úroveň ochrany musí platit dodatečné poplatky.

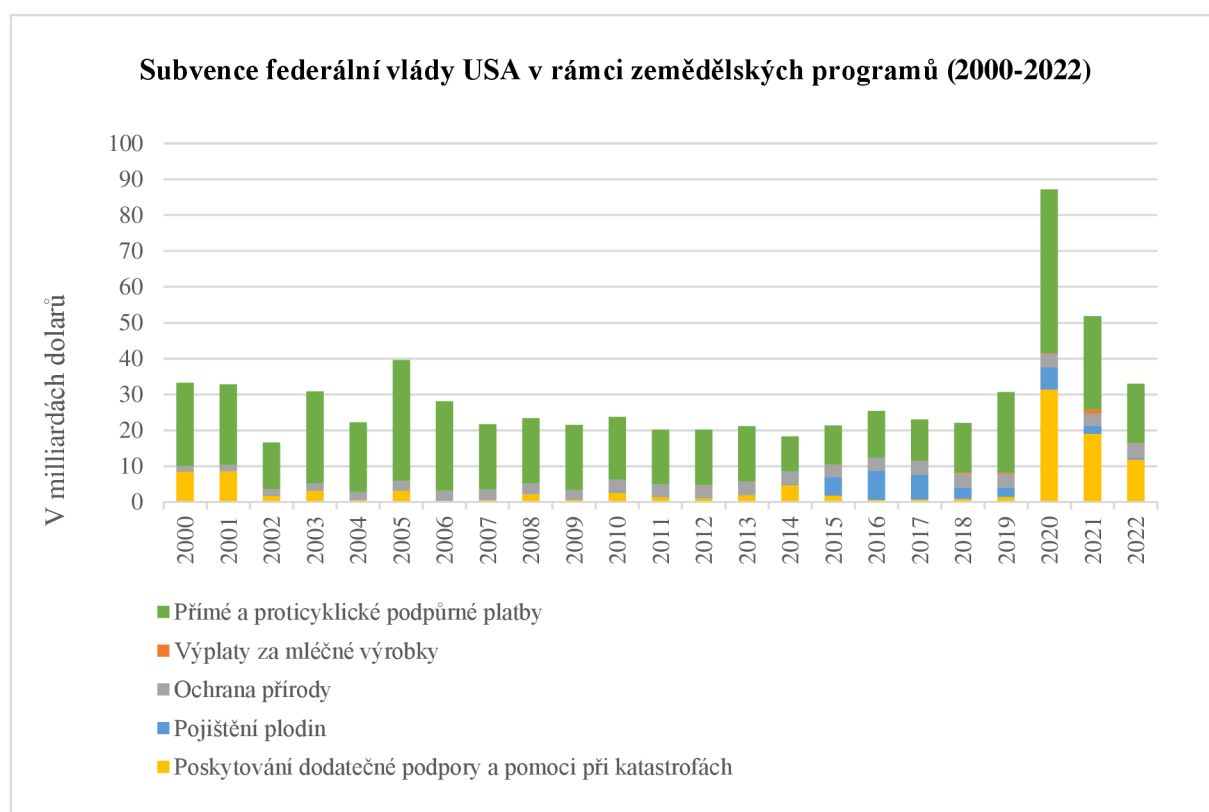
Dalším z trendů byl nedávný výrazný nárůst výdajů pro agrární sektor za Trumpovy administrativy, který zatím pokračuje i za administrativy Bidenovy. Zemědělský sektor často využíval následnou pomoc při katastrofách, kterou poskytl Kongres nebo administrativa na řešení ztrát způsobených přírodními katastrofami nebo, jako v případě konce devadesátých let a začátku roku 2000, nízkými cenami komodit. Co je na současných platbách bezprecedentní, je jejich výše. S využitím rozsáhlých legislativních pravomocí ze 40. let 20. století (Stubbs, 2021) poskytla Trumpova administrativa v letech 2019 a 2020 zemědělcům 24,5 miliard USD jako kompenzaci za nižší ceny připisované ztrátě vývozních trhů v důsledku vyrovnávacích reakcí na cla uvalená na Čínu a další obchodní partnery. V roce 2020 Trumpova administrativa navíc schválila platby ve výši 24 miliard USD zemědělcům jako kompenzaci za ztráty způsobené pandemií Covid-19 a následnými vládními opatřeními na zastavení činnosti. Dalších 7,3 miliardy USD poskytl Kongres zemědělským podnikům v rámci programu Paycheck Protection Program, jehož celkový objem činí 300 miliard USD, prostřednictvím něhož mohly americké podniky získat úlevu od ztrát příjmů souvisejících s pandemií (Stubbs, 2021).

Celkové výdaje na zemědělství v letech 2000 až 2022 jsou znázorněny na grafu 1. Výdaje na přímé a proticyklické podpůrné dotace v posledních 20 letech zůstaly na relativně stejné úrovni, zatímco se v mezidobí zvýšily výdaje na ochranu a pojištění plodin. Celkové roční výdaje na všechny programy (včetně mléka a mléčných výrobků) se tak v průměru pohybují kolem 15 miliard USD. Výjimkou byl rok 2004, kdy nízké ceny v důsledku přerušování dopravy během hurikánu Katrina způsobily prudký nárůst proticyklických plateb na základě cen, a rok 2013, kdy čisté náhrady za ztráty z pojištění plodin dosáhly rekordní výše v důsledku rozsáhlého velkého sucha ve státech Středozápadu a Jižních plání v roce 2012.

Naproti tomu dodatečné platby byly po většinu posledních dvaceti let obvykle poměrně nízké. Výjimkou byly, jak je uvedeno výše, roky 2000 a 2001, kdy ceny zemědělských produktů prudce klesly bezprostředně po asijské finanční krizi, a rok 2020, kdy zemědělce nepříznivě zasáhla pandemie Covid-19. V obou těchto případech zasáhl Kongres a poskytl zemědělcům

miliardy na kompenzaci nízkých cen zemědělských produktů. Kromě opatření Kongresu schválila Trumpova administrativa v období před prezidentskými volbami v roce 2020 a po nich dalších 24 miliard USD na kompenzace zemědělcům, kteří byli nepříznivě ovlivněni jeho obchodními válkami s Čínou a dalšími důležitými trhy (Stubbs, 2021).

Graf 1: Subvence federální vlády USA v rámci zemědělských programů (2000-2022)

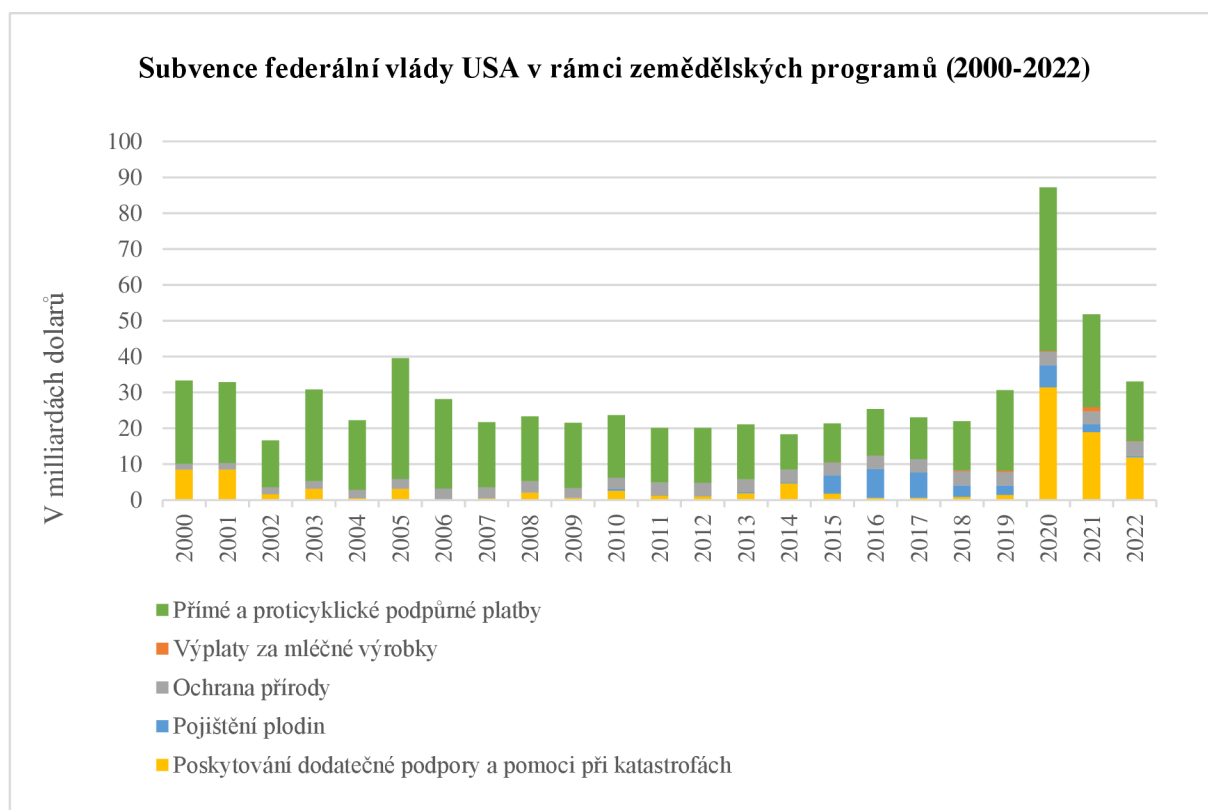
Zdroj: USDA (Economic Research Service U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE) [online]. [Dne 2023-02-14].
 Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/data-products/farm-income-and-wealth-statistics/data-files-us-and-state-level-farm-income-and-wealth-statistics/>

Vysoká úroveň výdajů v letech 2018 až 2020, která vázala většinu dodatečných plateb zemědělcům na aktuální ceny a úroveň produkce, vyvolala obavy, zda výdaje USA na domácí podporu narušující obchod nepřekročily závazky vůči WTO s ohledem na limit výdajů země nebo závaznost souhrnného měření podpory (AMS) ve výši 19,1 miliardy USD (USDA/ERS, 2023).

Tyto dotace zahrnují domácí podpůrné programy, jako jsou cenové podpory, výrobní dotace a přímé platby zemědělcům. Vláda USA oznámila, že se nachází pod tímto limitem, přičemž odhadovaná výše zemědělských dotací narušujících obchod v roce 2019 činí 14,9 miliardy USD, v roce 2020 13,6 miliardy USD a v roce 2021 13,1 miliardy USD. O přesnosti těchto

údajů se však vedou diskuse a debaty, stejně jako o obavách z možných dopadů na globální obchod a narušení trhu (USDA/ERS, 2023).

Graf 2: Subvence federální vlády USA v rámci zemědělských programů (2000-2022)

Zdroj: USDA (Economic Research Service U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE) [online]. [Dne 2023-02-14]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/data-products/farm-income-and-wealth-statistics/data-files-us-and-state-level-farm-income-and-wealth-statistics/>

V souvislosti s možným překročením limitů bylo například zjištěno, že americké dotace na bavlnu zvýšily americkou produkci a vývoz, což snížilo světové ceny a způsobilo vážnou újmu (nepříznivé dopady) brazilským zemědělcům. USA pak musely provést významné změny v programu pro bavlnu a zaplatit brazilské vládě odškodnění.

2.8. Výhled do budoucnosti

Od poloviny 80. let 20. století se americké zákonodárny orgány při tvorbě a provádění zemědělské politiky a regulace většinou snažily reagovat na zájmy komerčních zemědělců a na obavy ekologických a ochranných skupin. V obou případech dotace v drtivé většině plynuly největším americkým zemědělským podnikům (Glauber a Smith, 2022). Hlavní pozornost ochranné politiky se soustředila na zmírnění poklesu kvality půdy a chemického znečištění potoků, řek, mokřadů a vodních ploch (Glauber a Smith, 2022). Otázkou je, zda tato minulost

představuje pro budoucí zemědělské programy počátek, nebo zda změna klimatu a potřeby zemědělců s nízkými příjmy a menšin budou mít podstatný vliv na zaměření vládních programů a dotačních plateb.

Bidenova administrativa označila změnu klimatu za jeden z hlavních problémů. Volební platforma prezidenta Bidena pro zemědělskou politiku, kterou částečně vypracoval současný ministr zemědělství Tom Vilsack, zdůrazňovala, že americké programy na ochranu zemědělství by se měly přeorientovat na zmírnění emisí skleníkových plynů z rostlinné a živočišné výroby (Glauber a Smith, 2021). Robert Bonnie, nastupující náměstek ministra s dohledem nad zemědělskou výrobou a programy ochrany přírody amerického ministerstva zemědělství, se rovněž vyslovil pro rozšíření programů ochrany přírody zaměřených na změnu klimatu a zřízení uhlíkové banky (prostřednictvím které by zemědělci mohli získávat platby za zachycování uhlíku) s využitím federálních fondů. Kromě toho se nová administrativa zasadila o zvýšení veřejných investic do zemědělského výzkumu a vývoje zaměřeného na řešení problémů spojených se změnou klimatu (USDA, 2023). Přeformulování programů ochrany přírody tak, aby se zaměřovaly na změnu klimatu, podpořila různorodá skupina zemědělských a lesnických organizací včetně American Farm Bureau a National Farmers Union (Food and Agriculture Climate Alliance). Inovace zemědělské politiky v oblasti změny klimatu získaly širokou podporu i mezi členy Kongresu, ačkoli mnozí trvají na tom, že výdaje by neměly jít na úkor tradičnějších programů záchranné sítě, jako je pojištění úrody nebo cenová a příjmová podpora (Glauber a Smith, 2021). Zdá se, že Kongres i Bidenova administrativa mají v úmyslu dotovat zemědělce, aby přijímali postupy zmírňující emise skleníkových plynů, jako je vázání uhlíku v půdě, zalesňování, snižování emisí metanu z chovu hospodářských zvířat a výroba energie na farmách z větrných a solárních zdrojů, místo aby po zemědělci požadovali snižování emisí skleníkových plynů prostřednictvím zdanění nebo regulace. Není však jasné, kolik finančních prostředků bude vláda na tyto iniciativy vynakládat. Není ani jasné, z čeho budou tyto prostředky pocházet: z nových vládních výdajů nebo z přerozdělení prostředků ze stávajících programů. V současné době se zdá, že Kongres i Bidenova administrativa dávají přednost poskytnutí dodatečných finančních prostředků před přesunem peněz z jiných programů, z nichž mnohé mají tendenci motivovat k výrobním postupům, které zvyšují emise skleníkových plynů (Glauber a Smith, 2021).

Dalším tématem, kterému věnují tvůrci zemědělské politiky vážnou pozornost, a to v důsledku zvýšeného povědomí o celospolečenských problémech, kterým čelí menšiny, je rozsah, v jakém

mnoho zemědělců z těchto skupin nevyužívá dotační programy pro zemědělství (Glauber a Smith, 2021). Podle amerického zemědělského sčítání vlastnili a řídili zemědělci z černošských, amerických indiánských a dalších menšinových skupin v roce 2017 přibližně 85 000 provozů - 4 % z 2,1 milionu farem v zemi. Současný ministr zemědělství nedávno vyjádřil znepokojení nad tím, že většina plateb je úzce spojena s tím, kolik farma vyprodukuje, namísto s příjmem a chudobou zemědělských domácností, a tvrdil, že je třeba odklonit se od programů, které vedou k velkým dotacím pro největší zemědělské provozy (USDA/ERS, 2023).

Dále, z celkové částky 10,4 miliardy USD určené na podporu zemědělství v rámci amerického záchranného plánu (nedávno schválený stimulační program pro celou ekonomiku financovaný ve výši 1,9 miliardy USD) bude asi 5 miliard USD vyplaceno sociálně znevýhodněným zemědělcům na odpuštění dluhů a další formy pomoci. V ročním měřítku je tato výše podpory pro tyto zemědělce bezprecedentní a vyvolává otázku, zda Kongres přesune finanční prostředky z programů založených na produkci, z nichž mají prospěch velké farmy, na platby malým zemědělcům z menšinových skupin (Glauber a Smith, 2021). Zatím není jasné, zda se administrativě podaří přesvědčit Kongres, aby v novém zemědělském zákoně, který má být vypracován v roce 2023, provedl tak radikální změnu. Historicky se řada zemědělských skupin, které zastupují především větší zemědělské podniky, stavěla k současné struktuře zemědělských programů velmi defenzivně. V této souvislosti argumentovaly tím, že státní platby by měly být poskytovány na hektar a dotovat spíše zemědělství než zemědělské domácnosti. Stejně jako v případě iniciativ týkajících se změny klimatu proto mnoho těchto zemědělských skupin vyjádřilo obavy z možného snížení dotací založených na produkci, jako je pojištění plodin a podpora cen a příjmů (Novak et al., 2022). Jelikož se však celospolečenské dopady diskriminace menšinových skupin stávají stále více celostátním tématem, vyjádřily tyto skupiny také podporu dodatečným finančním prostředkům na zvýšení plateb pro sociálně znevýhodněné zemědělce. Existují dva důvody, proč se zdá pravděpodobnější, že vláda USA najde dodatečné finanční prostředky na podporu zemědělských domácností s nízkými příjmy. (Novak et al., 2022).

Zprvce, nové programy mohou být propagovány jako příspěvek k iniciativám na snížení chudoby spíše než tradiční programy zemědělských dotací. Za druhé, tradiční zájmové skupiny, jako je Farm Bureau a National Corn Growers Association, se již aktivně účastní diskusí s Kongresem o podobě potenciálních iniciativ v oblasti změny klimatu a snižování chudoby, přinejmenším zčásti proto, aby chránily zájmy svých členů (Novak et al., 2022).

VLASTNÍ PRÁCE

1. Zemědělství v USA (1990–2022) – charakteristika a její vývoj

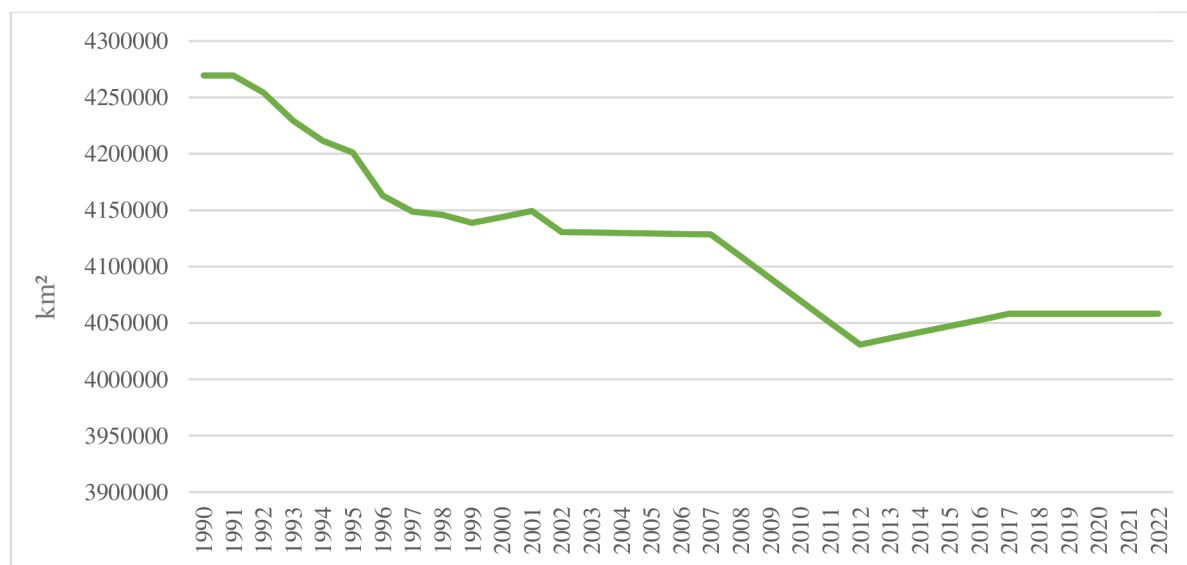
1.1. Plocha

Zemědělství je hlavním průmyslovým odvětvím ve Spojených státech amerických, které jsou čistým exportérem potravin. Je vysoce mechanizované a na jeden kilometr čtvereční zemědělské půdy připadá v průměru pouze jeden farmář nebo zemědělský pracovník. (Macdonald, 2018).

Celková výměra plochy v USA je 9 834 000 km². Z nich plocha pro zemědělský průmysl v roce 2021 činí 4 058 103 km², což představuje 41,2 % z celkového území USA. Tím se Spojené státy řadí na druhé místo na světě, pokud se týká výměry zemědělské půdy, hned za Čínu (USDA, 2023).

Při sčítání v roce 2021 byla zjištěna existence 2,17 milionu zemědělských podniků na téměř 895,3 milionu akrů (3 623 150 km²), což představuje průměr 412,5 akrů (167 ha) na jeden podnik (Shahbandeh, 2022). Jak je patrné z grafu č. 2, celková plocha zemědělské půdy v USA od roku 1990 každoročně klesala, s výjimkou mírného nárůstu v roce 2012 (Shahbandeh, 2022).

Graf 2: Celková zemědělská plocha v USA v letech 1990-2022

Zdroj: The World Bank Data [online]. [Dne 2023-02-08]. Dostupné z: <https://data.worldbank.org/indicator/AG.LND.AGRI.K2?contextual=default&end=2020&locations=US&start=1990&view=chart>

Při pohledu na výměru zemědělské půdy podle jednotlivých států je na prvním místě Texas se 126 miliony akrů. Na druhém místě je Montana s 58 miliony akrů. Na třetí místo se řadí Kansas s výměrou zemědělské půdy činící 46 milionů akrů (Cook, 2023).

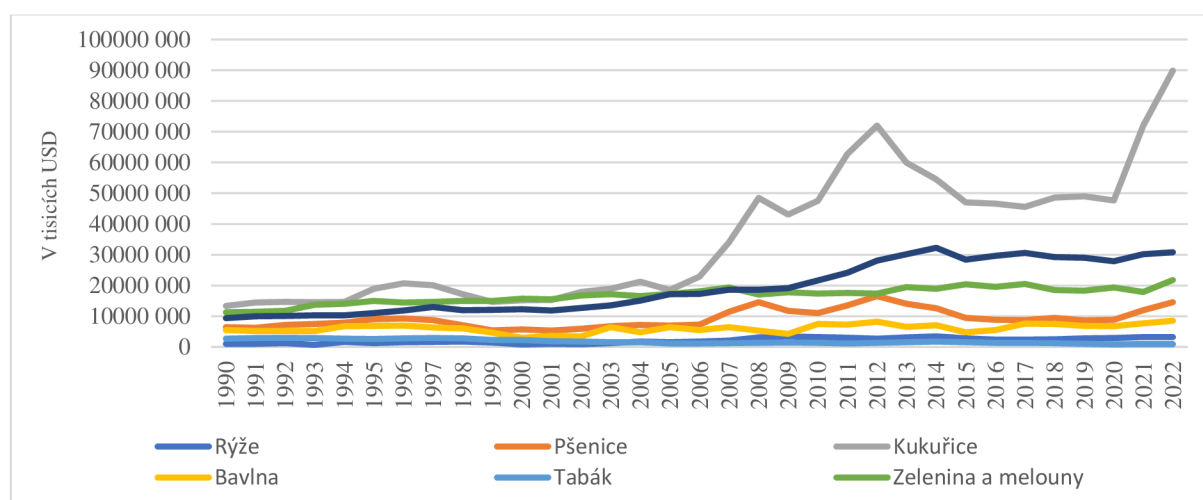
Zemědělská půda se v tomto období také potýkala s různými výzvami, včetně klimatických změn a nedostatku vody, což ovlivnilo výnosy a produktivitu plodin. Nicméně pokroky v technologiích a zemědělských postupech pomohly zemědělcům přizpůsobit se těmto výzvám a zlepšit efektivitu a udržitelnost svých činností. Navzdory těmto výzvám zůstává zemědělská půda v USA kritickým zdrojem pro zemi a svět, poskytujícím potraviny, vlákna a další zásadní produkty.

1.2. Rostlinná výroba

Spojené státy mají vedoucí postavení na trhu s řadou hlavních světových plodin. Rostlinná výroba v USA je soustředěna v Kalifornii a na Středozápadě (Iowa, Illinois, Minnesota a Nebraska) (Doe, 2022).

Největší plodinou ve Spojených státech z hlediska celkové produkce je kukuřice, která se většinou pěstuje v oblasti známé jako kukuřičný pás (obrázek č.2). Druhou největší plodinou pěstovanou ve Spojených státech je sója. Stejně jako kukuřice se i sója pěstuje především ve státech Středozápadu. Pšenice a bavlna se dělí o třetí místo. Ječmen, rýže a tabák se také řadí mezi plodiny s významným objemem produkce (Doe, 2022).

Graf 3: Roční peněžní příjmy podle komodit (plodiny) v letech 1990-2022

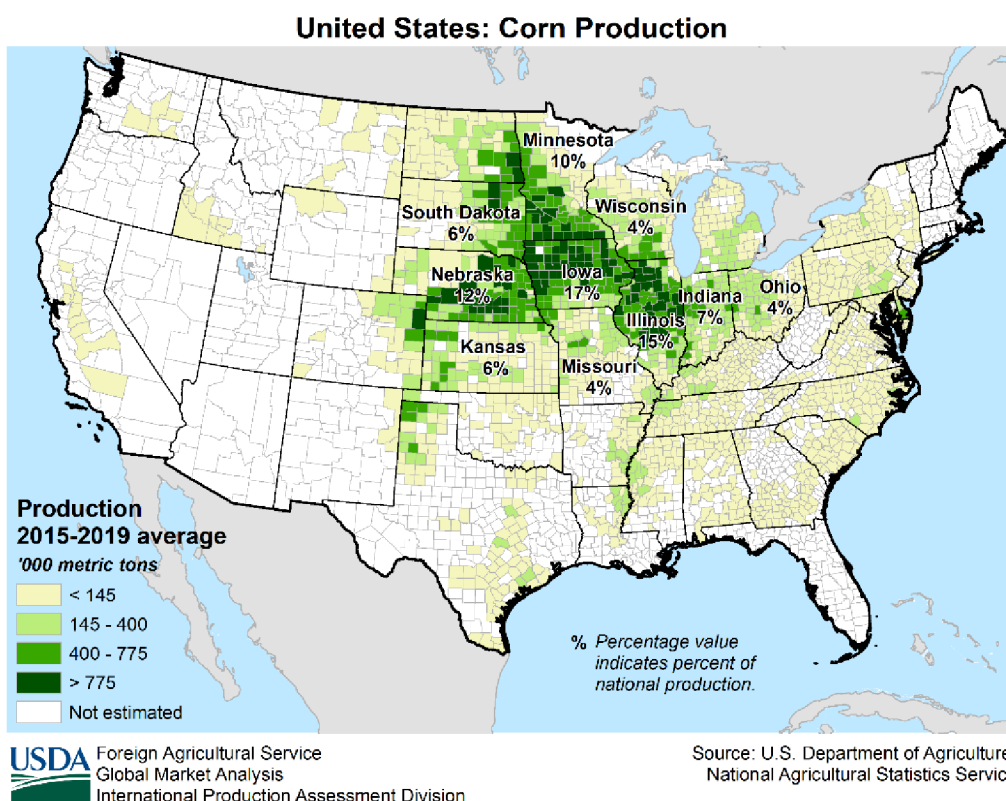
Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, ERS Farm Income and Wealth Statistics) [online]. [Dne 2023-02-09]. Dostupné z: https://data.ers.usda.gov/reports.aspx?ID=17832#Pfb97ded664af4e33b78205e963cf30d4_2_17iTOR0x0

Plodiny pěstované v USA v období mezi lety 1990-2022 vykazovaly několik klíčových rysů. Bylo zaznamenáno výrazné zvýšení sklizně některých klíčových plodin. Produkce kukuřice vzrostla o více než 60 %, produkce sóji o více než 80 % a produkce slunečnic o více než 150 %. Produkce pšenice a bavlny se naopak snížila o více než 10 %. Nárůst produkce kukuřice a sóji byl umožněn díky využívání nových odrůd, technologií a geneticky modifikovaných plodin (USDA/ERS, 2023).

V této době došlo také k nárůstu specializace zemědělské produkce, kdy se zemědělci zaměřovali na konkrétní plodiny nebo dobytek a využívali více technologií a vstupů, jako jsou hnojiva a pesticidy. Tyto změny vedly k významnému zvýšení výnosů plodin na hektar.

Plodiny se také potýkaly s různými výzvami během tohoto období, včetně změn klimatu a vlivu škůdců a chorob. Zemědělci se však s těmito výzvami úspěšně vypořádali díky novým technologiím a postupům (Doe, 2022).

Obrázek 2: Státy USA patřící do kukuřičného pásu

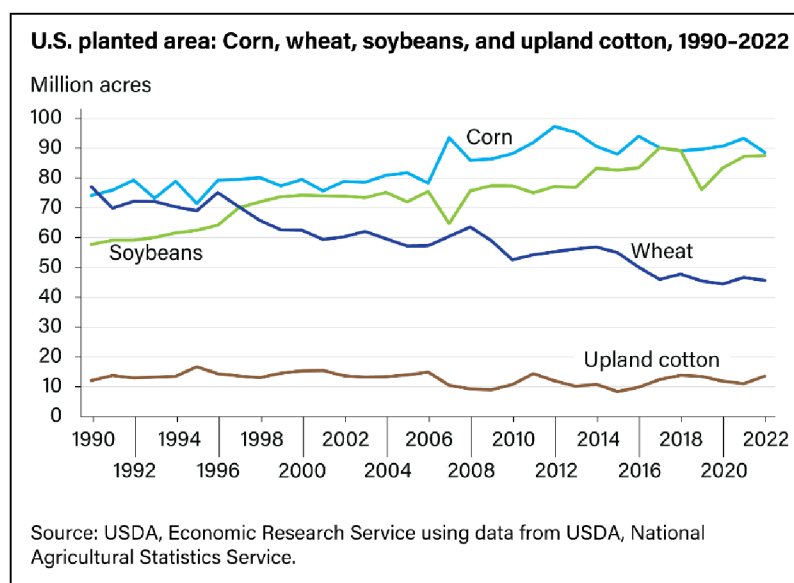

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, National Agricultural Statistics Service) [online]. [Dne 2023-02-17]. Dostupné z: https://ipad.fas.usda.gov/rssiws/all/crop_production_maps/US/USA_Corn.png

Od roku 1990 se celková plocha osetá kukuřicí, pšenicí, sójou a bavlnou na horských pozemcích v USA pohybovala v rozmezí 219 až 242 milionů akrů. Politické změny od 90. let 20. století zvýšily flexibilitu hospodaření, kterou zemědělci získali. Tyto změny umožnily zemědělcům reagovat na tržní trendy ve výběru plodin (USDA/ERS, 2023).

Za posledních 10 let (2012-2022) si kombinovaná roční plocha pro výsadbu těchto plodin udržuje vyšší průměr (236 milionů akrů) než v předchozím desetiletí (228 milionů akrů). Od roku 1990 byly tři nejvyšší kombinované roční osevní plochy těchto plodin zaznamenány v letech 2012, 2014 a 2018. V roce 2019 výměra poklesla, a to především v důsledku velkého snížení výsadby sóji. Celková osazená plocha pšenice trvale klesá přibližně od roku 1996 (USDA/ERS, 2023).

Obrázek 3: Osevní plocha v USA: Kukuřice, pšenice, sója a bavlna (1990-2022)

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, National Agricultural Statistics Service) [online]. [Dne 2023-02-18]. Dostupné z: https://www.ers.usda.gov/webdocs/charts/58329/commodity_fig05-01.png?v=3816.8

Mezi pět států s nejvyšší hodnotou prodeje plodin patří Kalifornie, Illinois, Minnesota, Iowa a Nebraska. Díky svému rozsáhlému agrárnímu sektoru je celková hodnota plodin v Kalifornii, která v roce 2017 činila více než 33 miliard USD, přibližně o 59 % vyšší než v Illinois, druhém státě v pořadí. Na rozdíl od Kalifornie portfolio plodin v dalších čtyřech předních státech je tvořeno obilovinami a olejinami (zejména kukuřicí a sójou).

U ostatních plodin je stát Washington obvykle na prvním místě v produkci jablek, zatímco Florida je největším producentem pomerančů (USDA/ERS, 2023).

Farm Bill má výrazný dopad na rostlinnou výrobu v USA, jelikož zahrnuje řadu politik a programů, které podporují a regulují zemědělský sektor a konkrétně pěstování plodin.

Jednou z hlavních metod, jakou zákon o zemědělství ovlivňuje rostlinnou výrobu, jsou jeho ustanovení týkající se pojištění plodin a řízení rizik. Návrh Farm Bill poskytuje finanční prostředky na různé programy pojištění plodin, které pomáhají zemědělcům řídit rizika spojená s počasím, škůdci a dalšími faktory, které mohou ovlivnit rostlinnou výrobu. Poskytnutím této záchranné sítě pomáhá zákon o zemědělství podporovat a stabilizovat rostlinnou výrobu v USA.

Zákon o zemědělství obsahuje také ustanovení týkající se výzkumu a vývoje, která mohou pomoci zlepšit rostlinnou výrobu financováním výzkumu nových technologií, nových odrůd plodin a zemědělských postupů. Poskytuje například finanční prostředky na výzkum šlechtění rostlin, genetiky a odolnosti vůči chorobám, což může pomoci vyvinout produktivnější a odolnější plodiny.

Kromě toho zákon o zemědělství obsahuje ustanovení týkající se ochrany přírody, která mohou pomoci chránit a zlepšit zdraví rostlinných ekosystémů v Americe. Zákon o zemědělství poskytuje finanční prostředky na programy, jako je program Conservation Reserve Program, který pomáhá zemědělcům sázet krycí plodiny, obnovovat mokřady a provádět další postupy ochrany přírody, které mohou zlepšit zdraví půdy a kvalitu vody a podpořit růst rostlin (Organic Trade Association, 2021).

Níže jsou uvedeny některé konkrétní příklady změn v rostlinné výrobě ve Spojených státech, které byly ovlivněny zemědělskými zákony přijatými od roku 1990:

- Zákon o zemědělství z roku 1996 zavedl koncepci "oddělených plateb", která zemědělcům poskytovala dotace na základě jejich historické produkce plodin, a nikoli produkce v aktuálním roce. To vedlo k posunu v rostlinné výrobě směrem k plodinám, které byly více dotovány, jako je kukuřice a sója, a k odklonu od ostatních plodin (Federal Agriculture Improvement and Reform Act of 1996, 1996).
- Zákon o zemědělství z roku 2002 zavedl program Conservation Security, který poskytoval finanční pobídky zemědělcům, kteří na své půdě prováděli ochranné postupy. To vedlo k většímu zavádění ochranných postupů, jako je snížené obdělávání

půdy a výsadba krycích plodin, které pomohly zlepšit stav půdy a snížit erozi (Farm Security and Rural Investment Act of 2002, 2002).

- Zákon o zemědělství z roku 2014 obsahoval ustanovení o rozšíření dostupnosti programů pojištění plodin, včetně zavedení nového programu nazvaného Supplemental Coverage Option (SCO). Tento program poskytoval dodatečné krytí pro plodiny, které nebyly pokryty stávajícími pojistnými programy, což zemědělce povzbudilo k pěstování širšího spektra plodin (Agricultural Act of 2014, 2014).
- Zákon o zemědělství z roku 2018 obsahoval ustanovení na podporu rozvoje zemědělských postupů šetrných ke klimatu, jako je například zavedení nového pilotního programu na podporu využívání krycích plodin a dalších ochranných postupů, které mohou pomoci zachycovat uhlík v půdě (Agriculture Improvement Act of 2018, 2018).

Plodiny jsou stále velmi důležitou součástí zemědělství v USA a poskytují potraviny, krmivo pro zvířata a suroviny pro další průmyslovou výrobu.

1.3. Živočišná výroba

Chov hospodářských zvířat je významnou součástí zemědělského průmyslu ve Spojených státech. Země má rozmanité odvětví živočišné výroby, které zahrnuje chov hovězího a mléčného skotu, prasat, ovcí a drůbeže. Živočišná výroba je rozptýlena po celé zemi, přičemž v hodnotě prodeje vedou Texas, Iowa, Kalifornie, Nebraska a Kansas (USDA, 2023).

Průmysl chovu hovězího skotu je jedním z největších a nejdůležitějších odvětví živočišné výroby v USA, přičemž většina hovězího masa pochází z regionů Midwest a Great Plains. V roce 1990 bylo ve Spojených státech přibližně 97,5 milionu kusů skotu a telat, přičemž většinu z tohoto počtu tvořil hovězí dobytek. V průběhu let se odvětví hovězího dobytka potýkalo s několika problémy, včetně vypuknutí nemocí, jako je bovinní spongiformní encefalopatie, a rostoucí konkurence alternativních zdrojů bílkovin. Navzdory takovým problémům se toto odvětví nadále rozvíjí a přizpůsobuje, přičemž technologický a genetický pokrok přispívá ke zvýšení efektivity a produkce (USDA/ ERS, 2023).

Mlékárenský průmysl je rovněž důležitým odvětvím živočišné výroby v USA, přičemž hlavní mlékárenské oblasti se nacházejí na severovýchodě, středozápadě a v Kalifornii. Ovšem počet

mléčných farem v USA se od roku 1990 výrazně snížil, a to z přibližně 131 000 na přibližně 31 000 v roce 2020 (USDA/ ERS, 2023).

Průmysl chovu prasat v USA se nachází především na Středozápadě, v státech Iowa, Severní Karolína, Minnesota, Illinois a Indiana. Na těchto pět států připadá více než 60 % produkce prasat v zemi. Většina prasat v USA se chová na velkých komerčních farmách, ale existuje také mnoho malých a rodinných vepřinů. Podle USDA se počet prasat ve Spojených státech od roku 1990 neustále zvyšuje. V roce 1990 bylo přibližně 56,8 milionu prasat a prasnic a v roce 2022 dosáhl jejich počet 78,1 milionu. Hodnota produkce prasat a prasnic v USA se v průběhu času rovněž zvýšila, a to z 10,8 miliardy USD v roce 1990 na 29,4 miliardy USD v roce 2022 (viz graf č.4) (USDA/ ERS, 2023).

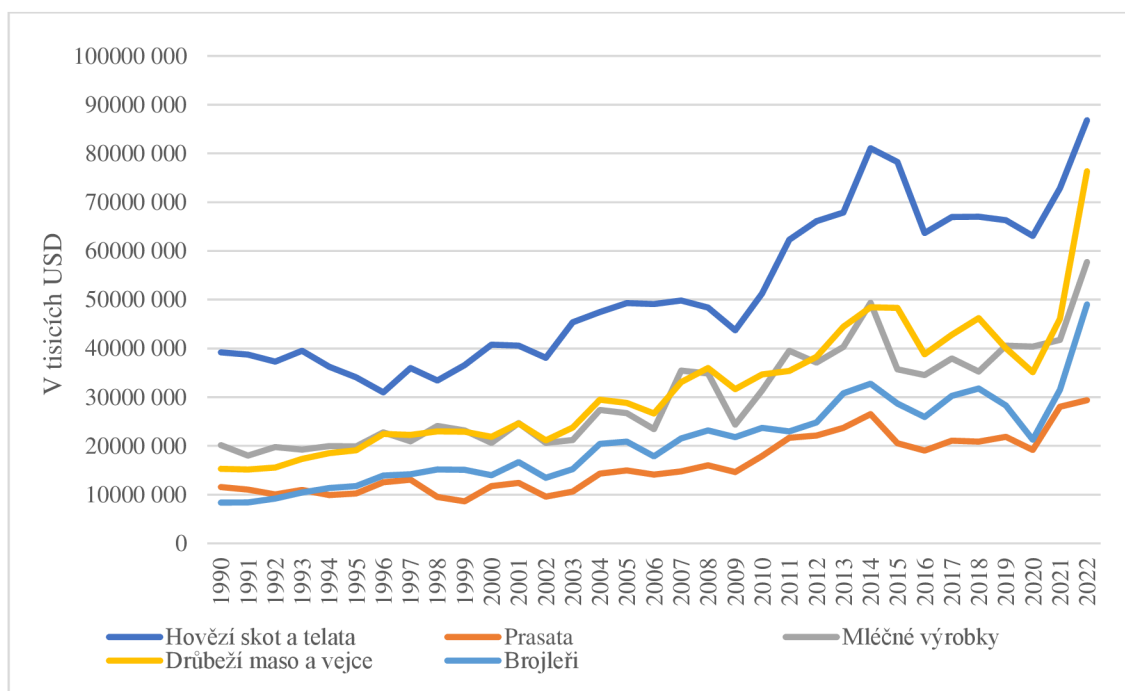
V posledních letech se americké odvětví chovu prasat potýká s problémy způsobenými nemocemi, jako je africký mor prasat, který způsobil narušení světového obchodu s vepřovým masem.

Odvětví chovu ovcí v USA je v porovnání s ostatními odvětvími živočišné výroby relativně malé a většina produkce ovcí se odehrává v západních státech. Toto odvětví zaznamenalo v posledních letech pokles. V roce 1990 bylo v USA přibližně 10,4 milionu ovcí a jehňat, zatímco v roce 2020 se jejich počet snížil na přibližně 5,2 milionu. Většina ovcí se chová spíše pro vlnu než pro maso.

Drůbežářský průmysl v USA je jedním z největších na světě a jeho hlavní produkční oblasti se nacházejí na jihovýchodě a středozápadě. Odvětví výroby drůbeže v USA se v průběhu let stále více koncentruje a trh ovládá malý počet velkých společností. Od roku 1990 do roku 2022 zaznamenal drůbežářský průmysl v USA výrazný růst. V roce 2022 se v zemi vyrobilo přibližně 21,6 miliardy kg kuřecího masa a 2,6 miliardy kg krůtího masa .

Během let 1990 až 2021 se v USA zvýšila produkce hospodářských zvířat, přestože došlo k poklesu počtu farem a celkového počtu zvířat chovaných na farmách. Výroba hovězího masa vzrostla o více než 10 %, produkce drůbežího masa vzrostla o více než 70 %, produkce vepřového masa o více než 20 % a produkce mléka o více než 30 %. Takto vysoká produkce byla dosažena díky zlepšenému chovu zvířat, zlepšenému managementu, využívání nových technologií a postupů a většímu využívání krmiv a léků (Organic Trade Association, 2021).

Graf 4: Roční peněžní příjmy podle komodit (živočišná produkce) v letech 1990-2022

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, ERS Farm Income and Wealth Statistics) [online]. [Dne 2023-02-10]. Dostupné z: https://data.ers.usda.gov/reports.aspx?ID=17832#Pfb97ded664af4e33b78205e963cf30d4_2_17iTOR0x0

Navzdory vysokým produkčním výsledkům se zemědělci v USA potýkají s výzvami, jako jsou nemoci zvířat, vysoké ceny krmiv a potřeba udržet zdraví zvířat a životní prostředí na farmách. Tyto výzvy mohou mít vliv na produkci hospodářských zvířat v budoucnu.

Farm Bill má také významný dopad na živočišnou výrobu ve Spojených státech, protože poskytuje finanční prostředky a podporu pro řadu programů a iniciativ, z nichž mají prospěch zemědělci, chovatelé a spotřebitelé. Programy pro případy katastrof v živočišné výrobě financované ze zákona o zemědělství poskytují pomoc zemědělcům a chovatelům, kteří utrpěli ztráty v důsledku přírodních katastrof. Jsou z něj financovány také programy na podporu prodeje a propagace hospodářských zvířat, které pomáhají zemědělcům a chovatelům uvádět na trh jejich produkty a zvyšovat poptávku po amerických hospodářských zvířatech. Kromě toho programy na ochranu přírody podporované zákonem o zemědělství pomáhají chránit kvalitu vody, zachovávat půdu a zlepšovat životní prostředí pro volně žijící zvířata, což vše prospívá živočišné výrobě. Nadto se výzkumné a poradenské programy financované ze zákona o zemědělství zabývají otázkami souvisejícími s živočišnou výrobou, jako je zdraví zvířat, genetika a výživa. A konečně, zákon o zemědělství obsahuje ustanovení týkající se dobrých životních podmínek zvířat, jako je financování prosazování zákonů a předpisů o dobrých

životních podmínkách zvířat. Celkově lze říci, že zákon o zemědělství je důležitým faktorem při utváření odvětví živočišné výroby ve Spojených státech a hraje zásadní roli při podpoře zemědělců, chovatelů a spotřebitelů (Riggs, 2020).

Farm Bills přijaté v letech 1990-2022 měly na hospodářská zvířata ve Spojených státech různý dopad. Zatímco některé zákony, jako například zákony o zemědělství z let 2002 a 2018, obsahovaly konkrétní ustanovení týkající se hospodářských zvířat, jiné měly spíše nepřímý dopad prostřednictvím širších zemědělských programů a politik. Zákon o zemědělství z roku 1990 zavedl program Conservation Reserve Program, který může chovatelům hospodářských zvířat poskytnout další pastviny. Zákon o zemědělství z roku 2008 zavedl Národní systém identifikace zvířat, který má zlepšit sledování a dohledávání chorob zvířat. Zákony o zemědělství z let 2014 a 2018 zahrnovaly financování programů souvisejících s hospodářskými zvířaty, jako je podpora prevence nemocí a dobrých životních podmínek zvířat (Riggs, 2020).

Obecně lze říct, že farmářské zákony sehrály důležitou roli při formování odvětví živočišné výroby v USA a poskytly finanční prostředky na výzkum a vývoj, pomoc při katastrofách a další programy, které jsou prospěšné pro zemědělce a pro chov zvířat jako takový.

1.4. Počet lidí pracujících v zemědělství

V zemědělství ve Spojených státech dnes pracuje řada odborníků, včetně farmářů, rančerů, zemědělských pracovníků, výzkumných pracovníků, zemědělských inženýrů, agronomů a zemědělských poradců. Kromě toho existuje také mnoho specialistů, kteří podporují agrární sektor, jako jsou zemědělské právníci, účetní a poradci. Odvětví je také závislé na pracovnících v potravinářském průmyslu, dopravě a distribuci. (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023).

Podle aktuálních údajů USDA National Agricultural Statistics Service (NASS) z února 2022 zaměstnává zemědělství a lesnictví v USA přibližně 2,8 milionu lidí. Toto číslo představuje asi 1,6 % z celkového počtu zaměstnaných v USA, který byl odhadnut na 169,9 milionu lidí v lednu 2022. Tento údaj zahrnuje pracovníky na plný i částečný úvazek. Kromě toho bylo v zemědělství zapojeno přibližně 3,4 milionu samostatně výdělečně činných a neplacených rodinných pracovníků (USDA/NASS, 2023).

Podle amerického statistického úřadu práce bylo v lednu 2022 v zemědělském sektoru nezaměstnaných 4,2 % osob. Celkově bylo v USA v lednu 2022 nezaměstnaných 3,9 % lidí, tedy míra nezaměstnanosti v zemědělství je o něco vyšší než průměrná míra nezaměstnanosti v celé zemi (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023).

Věkové rozpětí lidí pracujících v zemědělském sektoru v USA je poměrně široké. Existují mladí lidé, kteří nastupují do tohoto odvětví, stejně jako starší generace, kteří zůstávají v zemědělství po celý život. Podle statistiky z roku 2020 bylo v USA asi 10 % farmářů ve věku 35 let a mladších, zatímco 27 % bylo ve věku 65 let a starších. K přehledu podrobných demografických charakteristik amerického obyvatelstva zaměstnaného v zemědělství slouží tabulka č. 1.

Tabulka 1: Demografické charakteristiky najatých zemědělských pracovníků v USA, 2020

	Farmářští dělníci	Vedoucí pracovníci farem	Ostatní zemědělské obory	Zemědělství: Všechna profese
Podíl žen (%)	26	13	36	27
Průměrný věk v letech	39	44	42	41
Zaměstnanci mladší 25 let (%)	20	10	17	18
Zaměstnanci starší 44 let (%)	37	50	47	41

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, National Agricultural Workers Survey (NAWS)) [online]. [Dne 2023-02-03]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/topics/farm-economy/farm-labor/#recent>

Zaměstnanost v zemědělském sektoru v Americe se od roku 1990 do roku 2021 postupně snižovala. V roce 1990 pracovalo v zemědělství asi 3,4 milionu lidí, což představovalo zhruba 2,9% celkové pracovní síly v zemi. V roce 2021 se počet lidí zaměstnaných v zemědělství odhaduje na asi 2 miliony, což znamená pouze 1,3% celkové pracovní síly. V průběhu let však došlo ke kolísání zaměstnanosti v zemědělství, zejména v důsledku změn v politice, technologických inovací a tržních podmínek (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023).

Otázka dopadu zákona o zemědělství na míru zaměstnanosti je složitá a může záviset na řadě faktorů, včetně konkrétních ustanovení zákona a celkovém stavu ekonomiky. Podporou zemědělců, rozvoje venkova, zemědělského výzkumu, obchodní politiky a dostupnosti potravin má Farm Bill potenciál podpořit zaměstnanost v různých odvětvích a sektorech.

Zde je například několik ukázek toho, jak zákon o zemědělství ovlivnil míru zaměstnanosti:

- Studie University of Missouri zjistila, že Farm Bill z roku 2018 měl pozitivní dopad na příjmy zemědělských podniků, což následně podpořilo zaměstnanost ve venkovských oblastech. Studie odhaduje, že zvýšení příjmů farem díky návrhu zákona podpoří dalších 29 000 pracovních míst v celé zemi.

- Bylo zjištěno, že program pobídek pro kvalitu životního prostředí (EQIP), který je podporován zákonem o zemědělství, podporuje zaměstnanost v odvětvích ochrany přírody a životního prostředí. Studie USDA zjistila, že platby EQIP zemědělcům a chovatelům vedly v roce 2016 k vytvoření přibližně 47 000 pracovních míst v odvětví ochrany přírody.
- Bylo zjištěno, že program ochranných rezerv (CRP), který je rovněž podporován zákonem o zemědělství, podporuje zaměstnanost v lesnictví a v oblasti ochrany volně žijících živočichů. Studie USDA zjistila, že platby CRP vlastníkům půdy vedly v roce 2017 k vytvoření přibližně 3 000 pracovních míst v lesnictví a 1 000 pracovních míst v odvětví managementu volně žijících živočichů (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023).

1.5. Průměrný příjem v agrárním sektoru v USA v letech 1990-2022

Průměrné mzdy v americkém zemědělství se v průběhu let postupně zvyšovaly. Podle Úřadu práce (BLS) průměrná hodinová sazba pro pracovníky v agrárním sektoru, kteří nepracují jako vedoucí pracovníci, činila v roce 1990 6,27 USD a do roku 2021 vzrostla na 15,23 USD. To ukazuje na více než dvojnásobný nárůst mzdové sazby za více než 30 let (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023).

Je však důležité si uvědomit, že v průběhu let docházelo ke kolísání mzdových sazeb. Například na počátku roku 2000 došlo k výraznému nárůstu mezd, po němž následovalo období poklesu během recese v letech 2008-2009 a poté zhruba od roku 2010 docházelo k trvalému růstu mezd.

Je třeba rovněž poznamenat, že mzdové sazby se liší v závislosti na konkrétním zaměstnání a regionu v rámci zemědělského odvětví (tabulka č.2). Například pracovníci v živočišné výrobě mají tendenci pobírat vyšší mzdy než pracovníci v rostlinné výrobě a mzdy se mohou lišit také v závislosti na životních nákladech v daném regionu.

Tabulka 2: Příjmy podle povolání v zemědělství v USA v roce 2021

	Hodinově		Ročně	
	Medián	Průměr	Medián	Průměr
Provozovatelé zemědělských strojů	\$15.19	\$16.54	\$31,600	\$34,410
Zemědělní pracovníci, ošetřovatelé plodin a pěstitelé	\$14.25	\$14.98	\$29,630	\$31,150

Vedoucí pracovníci v zemědělství, rybnářství a lesnictví	\$23.05	\$25.33	\$47,950	\$52,680
Operátoři těžebních zařízení	\$22.55	\$21.85	\$46,910	\$45,460
Řidiči kamionů, tahačů a návěsů	\$20.53	\$21.55	\$42,710	\$44,820

Zdroj: BLS (U.S. Bureau of Labor Statistics, Occupational Employment and Wage Statistics, 2022) [online]. [Dne 2023-03-03]. Dostupné z: <https://www.bls.gov/iag/tgs/iag11.htm>

Nejlépe placené státy pro zaměstnance v zemědělství jsou Havaj, Pensylvánie a Kalifornie. Státem s nejvyšší průměrnou hodinovou (25,19 USD) a roční (52,400 USD) mzdou v zemědělství je Havaj (U.S. Bureau of Labor Statistics, 2023).

Z hlediska dopadu Farm Bill na příjmy zemědělců se lze odvíjet od řady faktorů, jako je velikost a typ farmy, pěstované plodiny nebo chovaná hospodářská zvířata a konkrétní programy a politiky, kterých se farma účastní. I když některé programy a politiky mohou zemědělcům zajistit stabilní zdroj příjmů, jiné nemusí být při podpoře finanční prosperity zemědělců tak účinné.

Jsou k dispozici různé statistické údaje týkající se dopadu Farm Bill na příjmy zemědělců. Zde je několik příkladů:

- Podle zprávy Výzkumné služby Kongresu (Congressional Research Service) činily přímé platby zemědělcům v rámci zákona o zemědělství v letech 1995-2014 téměř 30 miliard dolarů (Sherlock, 2018).
- Stejná zpráva zjistila, že programy pojištění úrody v rámci zákona o zemědělství se stávají stále důležitějším zdrojem podpory pro zemědělce. Mezi lety 2000 a 2016 se náklady na federálně dotované pojištění plodin zvýšily z 1,5 miliardy USD na 8,7 miliardy USD ročně (Sherlock, 2018).
- Zpráva USDA z roku 2020 zjistila, že farmáři, kteří se účastnili programu Conservation Reserve Program (CRP), což je program pro vyřazení půdy z produkce v rámci zákona o zemědělství, získali v průměru 2 900 USD ročně na nájemném za zapsanou půdu (USDA, 2023).
- Studie USDA z roku 2019 zjistila, že zemědělci, kteří se účastní programu Environmental Quality Incentives Program (EQIP), programu sdílení nákladů podle zákona o zemědělství, který podporuje postupy ochrany přírody, měli vyšší čisté výnosy na akr než zemědělci, kteří se programu neúčastní.

- A konečně studie University of Missouri z roku 2018 zjistila, že Farm Bill z roku 2014 (Agricultural Act of 2014, 2014) měl pozitivní dopad na příjmy farem, zejména u malých a středně velkých farem. Studie zjistila, že farmáři, kteří se účastnili některých programů zákona o zemědělství, jako je program krytí zemědělských rizik, měli vyšší čisté výnosy na akr než farmáři, kteří se těchto programů neúčastnili (Good, 2022).

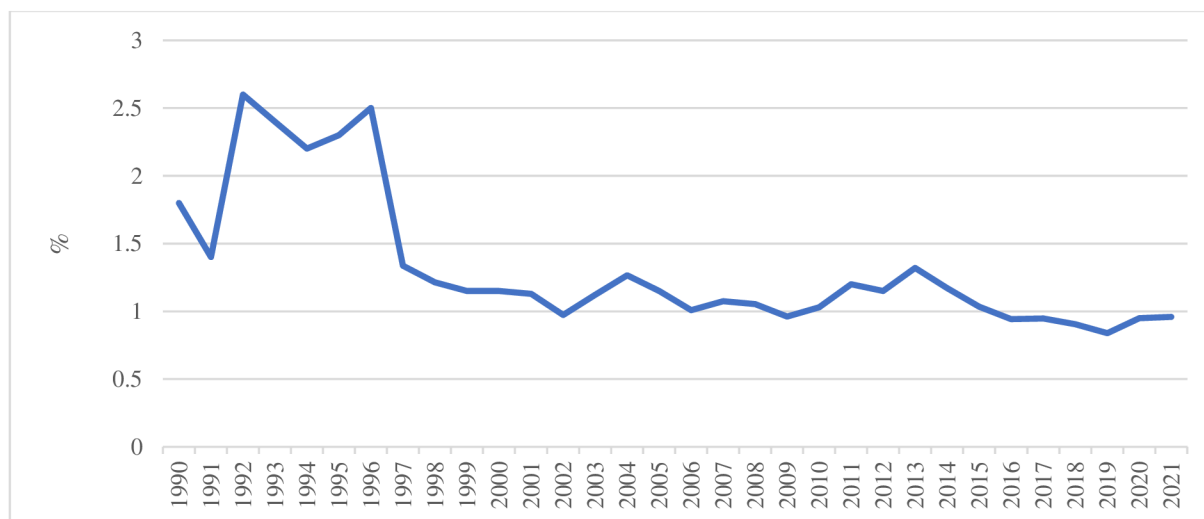
1.6. Hrubý domácí produkt agrárního sektoru ve Spojených státech

Hrubý domácí produkt (HDP) je celková hodnota všech statků a služeb vyrobených v dané zemi za určité časové období, obvykle za rok. Je to měřítko ekonomického výkonu země a používá se ke sledování růstu nebo poklesu ekonomiky v čase.

Zemědělství je důležitou součástí americké ekonomiky a jeho podíl na HDP kolísá v závislosti na ekonomických podmínkách a výnosech zemědělské produkce.

V letech 1990 až 2021 byl podíl zemědělství na HDP v USA v průměru asi 1,2 % (viz. graf č.5) V průběhu tohoto období se podíl zemědělské produkce na HDP měnil v závislosti na výkyvech na trhu s produkty zemědělského původu, jako jsou obilí, sója, hovězí maso, vepřové maso, drůbeží maso a další (OECD, 2023).

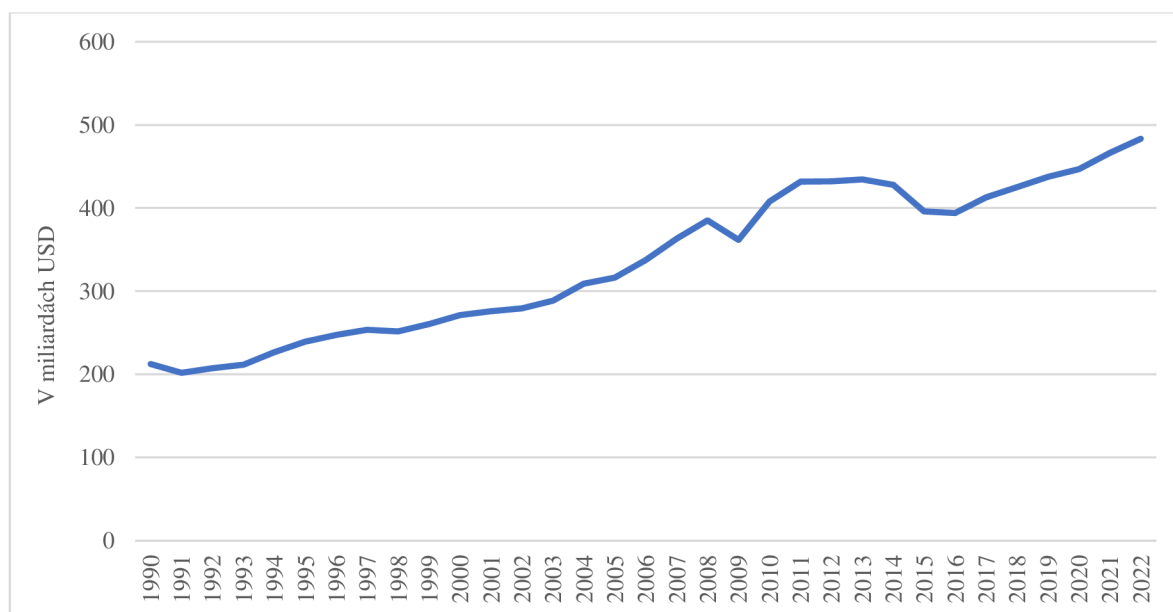
Graf 5: Hrubý domácí produkt agrárního sektoru v letech 1990-2022 (v %)

Zdroj: World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data, 2023 [online]. [Dne 2023-03-01].
Dostupné z: <https://data.worldbank.org/indicator/NV.AGR.TOTL.ZS?locations=US>

Hrubý domácí produkt agrárního sektoru ve Spojených státech amerických zaznamenal v letech 1990-2022 kolísavý vývoj. Na počátku 90. let 20. století se HDP tohoto sektoru pohyboval kolem 280 miliard dolarů a v roce 2013 se zvýšil na téměř 400 miliard dolarů. V roce 2016 však došlo k mírnému propadu, kdy HDP klesl na přibližně 380 miliard USD, aby se v posledních letech opět zvýšil na přibližně 400 miliard USD. Z údajů vyplývá, že agrární sektor se významně podílí na celkovém HDP Spojených států, přičemž jeho průměrný roční růst činí 1,7 %. Přesto se vyskytly problémy a nejistoty, včetně kolísání cen, obav o životní prostředí a mezinárodních obchodních sporů, které ovlivnily růst a rozvoj tohoto odvětví. Proto je nezbytné nadále sledovat a vyhodnocovat trendy HDP v agrárním sektoru, aby byla zajištěna jeho udržitelnost a konkurenceschopnost na světovém trhu (OECD, 2023).

Graf 6: Hrubý domácí produkt agrárního sektoru v letech 1990-2022 (v miliardách USD)

Zdroj: OECD (The Organization for Economic Cooperation and Development) [online]. [Dne 2023-03-04].
Dostupné z: <https://stats.oecd.org/index.aspx?queryid=61429>

Navzdory výkyvům zůstává zemědělství důležitou součástí americké ekonomiky a představuje klíčový zdroj příjmů pro zemědělské podniky a domácnosti, stejně jako pro mnoho komunit a regionů v zemědělských oblastech USA.

2. Státní podpora zemědělství v USA v období let 1990–2022

2.1. Nástroje používané Ministerstvem zemědělství USA na podporu zemědělství

V posledních třech desetiletích zavedla vláda Spojených států amerických různé politiky a programy zaměřené na podporu zemědělského sektoru. Tyto iniciativy byly vedeny řadou faktorů, včetně potřeby zajistit potravinovou bezpečnost, podpořit rozvoj venkova a stimulovat hospodářský růst v zemědělství.

Program přímých plateb (Direct Payment Program)

Tento program byl součástí amerického zákona o zemědělství z roku 1996 (Federal Agriculture Improvement and Reform Act of 1996, 1996) a byl realizován v letech 1996 až 2014. Program poskytoval oprávněným zemědělcům pevné roční platby na plodiny, které USDA považovalo za "programové plodiny", včetně pšenice, kukuřice, sóji, bavlny a rýže. Program byl navržen tak, aby zemědělcům poskytoval stabilní zdroj příjmů bez ohledu na tržní ceny jejich plodin.

V rámci tohoto programu dostávali zemědělci platby na základě své historické produkce plodin a výměry. Platby nebyly vázány na aktuální produkci plodin nebo tržní podmínky, ale vycházely ze vzorce, který zohledňoval základní výměru a historii výnosů farmy. Program měl zemědělcům poskytnout záchrannou síť v době nízkých tržních cen a byl považován za způsob, jak pomoci stabilizovat zemědělskou ekonomiku.

Program přímých plateb byl kontroverzní, kritici tvrdili, že poskytuje dotace bohatým zemědělcům a motivuje k nadprodukcí některých plodin. Program byl nakonec v návrhu zákona o zemědělství z roku 2014 postupně zrušen a nahrazen novými programy, které měly zemědělcům poskytovat cílenější podporu, jako jsou programy ARC (Agricultural Risk Coverage) a PLC (Price Loss Coverage) (USDA, 2023).

Program pojištění zemědělských rizik (Agricultural Risk Coverage)

Krytí zemědělských rizik (ARC) je program pojištění plodin zřízený USDA na základě zákona o zemědělství z roku 2014. Program poskytuje zemědělcům podporu v případě výrazného poklesu výnosů nebo výnosů plodin v důsledku přírodních katastrof, výkyvů na trhu nebo jiných důvodů, které nemohou ovlivnit (USDA, 2023).

Existují dva typy programů ARC: ARC-County (ARC-Okres) a ARC-Individual (ARC-Individuální). ARC-Okres poskytuje krytí ztráty příjmů na úrovni okresu, zatímco ARC-

Individuální poskytuje krytí ztráty příjmů na úrovni jednotlivých farem. Oba programy využívají kombinaci historických výnosů a cen plodin a výnosů a cen plodin v běžném roce k určení, zda zemědělec utrpěl významnou ztrátu příjmů nebo výnosů.

Program ARC představuje pro zemědělce důležitou záchrannou síť, která pomáhá zmírňovat rizika a nejistoty spojené se zemědělskou výrobou. Program intenzivně využívají zemědělci v celé zemi, zejména v oblastech náchylných ke katastrofám souvisejícím s počasím a dalšími faktory, které mohou významně ovlivnit výnosy a příjmy (USDA, 2023).

Tabulka 3: Platby vyplacené v rámci programu krytí zemědělských rizik v letech 2014-2018

Rok pěstování	ARC-Okres platby (v milionech USD)	ARC-Individuální platby (v milionech USD)
2014	3,087	2,074
2015	1,903	1,843
2016	1,210	1,477
2017	1,069	1,359
2018	1,157	1,687

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, Economic Research Service) [online]. [Dne 2023-02-19]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/webdocs/publications/93604/err-267.pdf?v=2934.6>

Program pojištění cenových ztrát (Price Loss Coverage)

Price Loss Coverage (PLC) je program nabízený Ministerstvem zemědělství USA v rámci Farm Bill, který poskytuje zemědělcům ochranu cen určitých plodin, pokud tržní ceny klesnou pod určitou úroveň. Program PLC byl poprvé zaveden v zákoně o zemědělství z roku 2014 a pokračoval i v následujících zákonech o zemědělství, včetně zákona o zemědělství z roku 2018 (Schnitkey et al., 2019).

V rámci programu PLC mají zemědělci nárok na platby, pokud tržní cena zahrnuté plodiny klesne pod referenční cenu stanovenou USDA. Referenční cena vychází z klouzavého pětiletého modifikovaného průměru průměrných celostátních tržních cen. Referenční ceny pro různé plodiny se liší, přičemž vyšší ceny jsou stanoveny pro plodiny, u nichž se předpokládají vyšší výrobní náklady.

USDA provádí platby PLC každoročně, přičemž platby jsou založeny na rozdílu mezi referenční cenou (reference price) a efektivní cenou (effective price) komodity, na kterou se vztahuje v daném roce sklizně. Efektivní cena je určována z celostátní průměrné tržní ceny a úvěrové sazby pro danou komoditu. Příklad úrokových sazeb a referenčních cen pro plodiny podle zákona o zemědělství v roce 2018 je znázorněn na obrázku 4 (USDA, 2023) .

Celkově program PLC poskytuje zemědělcům záchrannou síť v případě nízkých tržních cen, čímž pomáhá stabilizovat příjmy zemědělských podniků a podporovat zemědělský sektor. Aby měli zemědělci nárok na program PLC, musí se nejprve do programu přihlásit a poté vést záznamy o své produkci a výměře plodin (Schnitkey et al., 2019).

Obrázek 4: Úrokové sazby a referenční ceny podle plodin v rámci zákona o zemědělství pro rok 2018

Crop	Unit	National	Statutory	Ref Price	Maximum
		Loan	Reference	Divided	Effective
		Rate	Price	by 85% ¹	Ref Price ²
Corn	Bushel	2.20	3.70	4.35	4.26
Soybeans	Bushel	6.20	8.40	9.88	9.66
Wheat	Bushel	3.38	5.50	6.47	6.33
Barley 1/	Bushel	2.50	4.95	5.82	5.69
Chickpeas, Large	Cwt.	14.00	21.54	25.34	24.77
Chickpeas, Small	Cwt.	10.00	19.04	22.40	21.9
Dry Peas	Cwt.	6.15	11.00	12.94	12.65
Grain Sorghum	Bushel	2.20	3.95	4.65	4.54
Lentils	Cwt.	13.00	19.97	23.49	22.97
Oats	Bushel	2.00	2.40	2.82	2.76
Canola	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Crambe	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Flaxseed	Bushel	10.09	11.28	13.27	12.97
Mustard	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Rapeseed	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Safflower	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Sesame Seed	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Sunflower	Cwt.	10.09	20.15	23.71	23.17
Peanuts	Ton	355.00	535.00	629.41	615.25
Rice, Long Grain	Cwt.	7.00	14.00	16.47	16.1
Rice, Medium/Short Grain	Cwt.	7.00	14.00	16.47	16.1
Rice, Temperate Japonica	Cwt.	7.00	16.10	18.94	18.52
Seed Cotton	Pound	.45-.52	0.367	0.430	0.42

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, Farm Service Agency) [online]. [Dne 2023-02-19]. Dostupné z: <https://www.fsa.usda.gov/programs-and-services/price-support/Index>

Tabulka na obrázku č. 4 ukazuje zákonné referenční ceny podle Farm Bill z roku 2018, které se oproti Farm Billu z roku 2014 nezměnily. Sloupec s názvem „Ref. Price divided by 85 %“ (Ref. cena děleno 85 %) ukazuje hodnotu, kterou musí pětiletá průměrná modifikovaná cena překročit, aby byla skutečná referenční cena vyšší než zákonná referenční cena. Uvedena je také maximální efektivní referenční cena, která činí 115 % zákonné referenční ceny. Jako příklad uveďme kukuřici. Zákonná referenční cena je 3,70 USD za bušl (jednotka pro objem suchých látek). Efektivní referenční cena bude vyšší než zákonná referenční cena, pokud pětiletý modifikovaný průměr překročí 4,35 USD za bušl. Maximální efektivní cena je 4,26 dolaru za bušl.

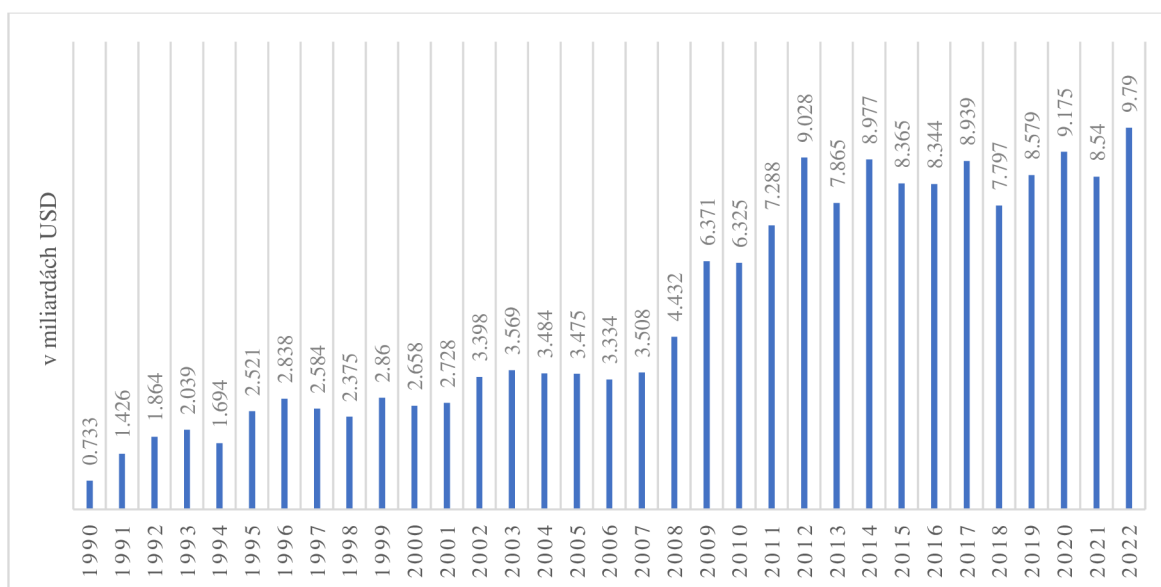
Federální program pojištění úrod (Federal Crop Insurance Program)

Program pojištění úrody ve Spojených státech amerických je federálně dotovaný program, který poskytuje zemědělcům pojistné krytí pro případ ztrát na úrodě způsobených přírodními katastrofami nebo jinými událostmi, které nemohou ovlivnit. Poprvé byl zaveden ve 30. letech 20. století a od té doby se stal důležitou součástí zemědělské záchranné sítě. Program spravuje agentura USDA pro řízení rizik (Risk Management Agency) a nabízí několik typů pojištění plodin, včetně pojištění založeného na výnosu, pojištění založeného na příjmech a pojištění příjmů celého zemědělského podniku. Pojistky založené na výnosech poskytují krytí na základě historických výnosů plodin zemědělce, zatímco pojistky založené na příjmech poskytují krytí na základě kombinace výnosů plodin a tržních cen. Pojistky příjmů celého zemědělského podniku poskytují krytí pro všechny plodiny a hospodářská zvířata zemědělce, jakož i pro další zdroje příjmů (USDA, 2023).

V posledních letech zaznamenal FCIP značný nárůst, přičemž počet pojištění se mezi lety 2000 a 2020 zvýšil o více než 50 %. Navzdory tomuto růstu stále existují určité mezery v pojištění, zejména pro malé a speciální pěstitele plodin, kteří mohou čelit jedinečným rizikům a výzvám. V reakci na tyto problémy zavedlo USDA řadu iniciativ, jejichž cílem je rozšířit přístup k pojištění plodin a dalším programům řízení rizik pro malé a začínající zemědělce, jakož i pro komunity s nedostatečnou péčí.

Zde je graf č. 7, který ukazuje, kolik peněz USDA poskytlo Federálnímu programu pojištění plodin (FCIP) (nikoli celkové náklady programu, které zahrnují také pojistné placené zemědělci a vyplacené náhrady), v letech 1990 až 2022, a to na základě údajů Agentury pro řízení rizik USDA:

Graf 7: Výše finančních prostředků, které USDA poskytlo FCIP v letech 1990 až 2022

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, Risk Management Agency) [online]. [Dne 2023-03-14]. Dostupné z: <https://legacy.rma.usda.gov/fcic/>

Zemědělci musí za účast v programu platit pojistné a vláda poskytuje dotace, které pomáhají snížit náklady na pojistné. FCIP poskytuje pojistné krytí pro více než 120 plodin, včetně kukuřice, sóji, pšenice a bavlny. Někteří zemědělci se rozhodli účastnit se jak pojištění plodin, tak jiných programů řízení rizik, aby lépe zvládli svá rizika a ochránili své plodiny a zisky. Program prošel v průběhu let několika změnami a aktualizacemi, včetně změn dotací pojistného a možností krytí (USDA, 2023).

Program půjček (Loan Program)

Agentura USDA Farm Service Agency (FSA) poskytuje farmářům a chovatelům několik typů půjček, které jim pomáhají zahájit, zlepšit, rozšířit, změnit nebo posílit jejich zemědělskou činnost. Zde je několik informací o dostupných úvěrových programech:

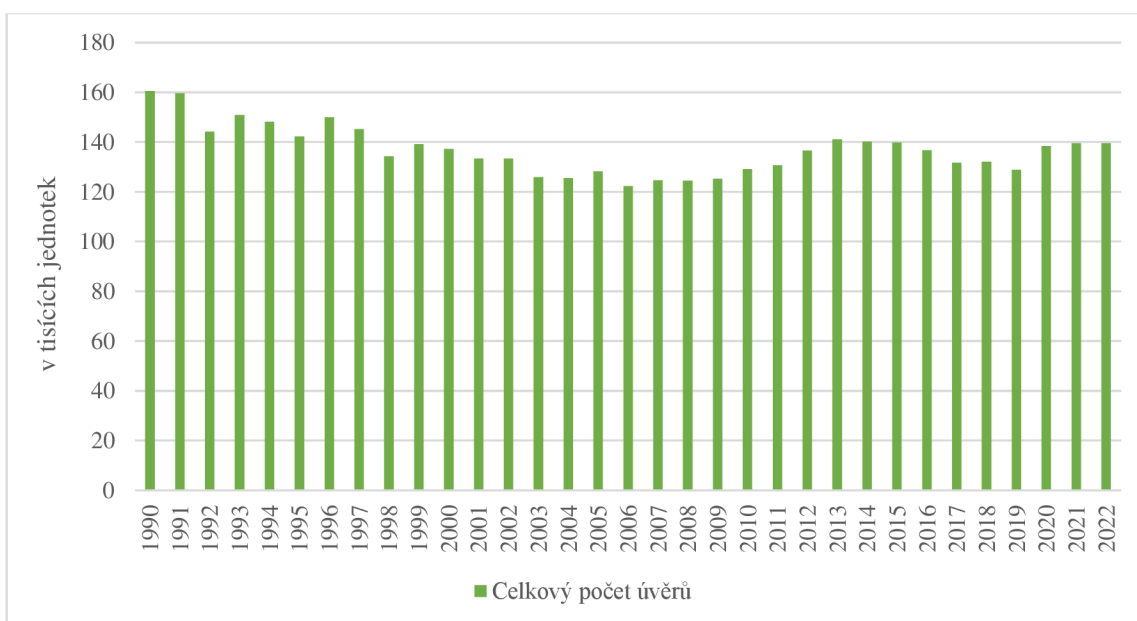
- 1) Úvěry na vlastnictví farmy: Tyto půjčky pomáhají farmářům a rančerům koupit nebo rozšířit farmu či ranč, postavit nové budovy nebo vylepšit ty stávající nebo provést trvalé úpravy půdy. Půjčky lze použít na nákup zemědělské půdy, výstavbu nebo opravu budov, trvalé úpravy půdy nebo na podporu ochrany půdy a vody.
- 2) Provozní úvěry: Tyto úvěry pomáhají zemědělcům a farmářům s náklady na provoz jejich zemědělských činností, včetně nákupu hospodářských zvířat, krmiva, osiva,

hnojiv, pohonných hmot a dalších provozních výdajů. Tyto půjčky lze rovněž použít na úhradu životních nákladů rodiny a dalších nezbytných rodinných potřeb.

- 3) **Nouzové půjčky:** Tyto půjčky pomáhají zemědělcům a chovatelům obnovit produkci a fyzické ztráty způsobené suchem, povodněmi, požáry nebo jinými přírodními katastrofami. Nouzové půjčky lze použít na opravu nebo náhradu poškozeného nebo zničeného majetku, včetně hospodářských zvířat, plodin a základního zemědělského vybavení.
- 4) **Mikropůjčky:** Tyto půjčky poskytují financování až do výše 50 000 USD malým a začínajícím zemědělcům a farmářům, jakož i těm, kteří mají omezené finanční zdroje.
- 5) **Půjčky pro mladé:** Tyto půjčky jsou určeny na pomoc mladým lidem ve věku 10 až 20 let při zahájení a provozování zemědělských projektů, které přinášejí příjem, jako je chov hospodářských zvířat, pěstování plodin nebo provozování malého podniku souvisejícího se zemědělstvím (Farm Service Agency, 2023).

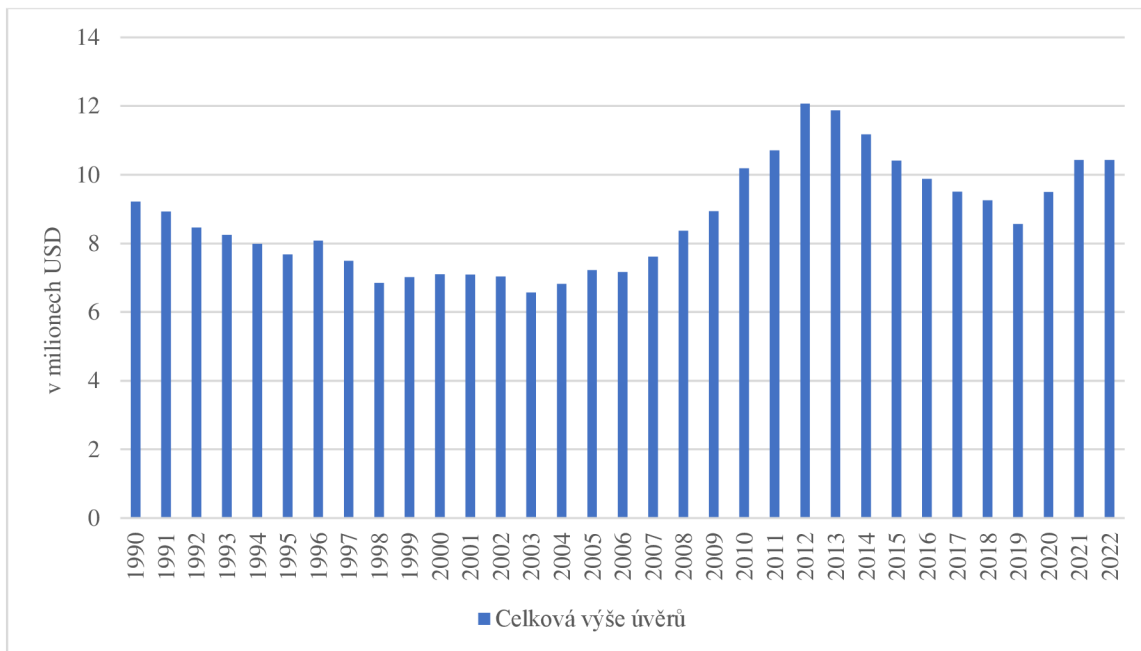
Jsou k dispozici graf č. 8 a graf č. 9, které ukazují celkový počet půjček a jejich výši pro různé úvěrové programy USDA v letech 1990 až 2022:

Graf 8: Celkový počet půjček pro různé úvěrové programy USDA v letech 1990 až 2022

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, Farm Service Agency) [online]. [Dne 2023-02-03]. Dostupné z: <https://www.fsa.usda.gov/programs-and-services/farm-loan-programs/program-data/index>

Graf 9: Celková výše půjček pro různé úvěrové programy USDA v letech 1990 až 2022

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, Farm Service Agency) [online]. [Dne 2023-02-03]. Dostupné z: <https://www.fsa.usda.gov/programs-and-services/farm-loan-programs/program-data/index>

Program podpory vývozu (Export Assistance Program)

Program podpory exportu (EAP) ve Spojených státech je určen na pomoc americkým farmářům a zemědělským podnikům v konkurenci na světových trzích prostřednictvím finanční a technické pomoci. Program je spravován Zahraniční zemědělskou službou (FAS) USDA a nabízí řadu služeb, včetně záruk za vývozní úvěry, programů rozvoje a podpory trhu a technické pomoci (Farm Service Agency, 2023).

Jednou z hlavních složek EAP je Program záruk za vývozní úvěry (GSM-102), který poskytuje úvěrové záruky komerčním věřitelům financujícím vývoz amerických zemědělských produktů. Program pomáhá americkým vývozcům získat financování a poskytuje ochranu před obchodními a politickými riziky, která by mohla narušit platby. FAS rovněž nabízí program Market Access Program (MAP), který poskytuje neziskovým organizacím a zemědělským obchodním sdružením finanční prostředky na podíl na nákladech na zahraniční marketingové a propagační aktivity. Dalším programem je Program rozvoje zahraničních trhů (Foreign Market Development Program – FMD), který poskytuje odpovídající finanční prostředky neziskovým organizacím a družstvům na aktivity v oblasti rozvoje zahraničních trhů. EAP také zahrnuje

program Food for Progress a program Emerging Markets. Podle výročních rozpočtových zpráv USDA se celkové finanční prostředky na EAP v uplynulém desetiletí pohybovaly v rozmezí od 152 do 284 milionů USD (USDA/ERS, 2023).

Pro lepší pochopení těchto programů je uvedena tabulka č. 4:

Tabulka 4: Souhrnné informace o pěti programech EAP

Název programu	Účel	Oprávnění	Financované aktivity
Market Access Program (MAP)	Pomáhá zemědělským organizacím propagovat a prodávat své výrobky na zahraničních trzích	Americké zemědělské organizace, družstva a další průmyslové skupiny	Výzkum trhu, veletrhy, reklamní kampaně, propagandistické materiály
Foreign Market Development Program (FMD)	Pomáhá neziskovým obchodním organizacím rozvíjet nové vývozní trhy a rozšiřovat prodej na stávajících trzích	Neziskové obchodní organizace v oblasti zemědělství	Obchodní mise, výzkum trhu, technická pomoc, vývoj produktů
Export Credit Guarantee Program (GSM-102)	Poskytuje záruky úvěru americkým exportérům, aby jim pomohl zajistit financování pro prodej zemědělských produktů zahraničním kupcům	Američtí vývozci zemědělských produktů	Prodej zemědělských produktů, včetně obilovin, olejnin a zpracovaných potravin
Food for Progress Program	Podporuje potravinovou bezpečnost a hospodářský rozvoj v rozvojových zemích poskytováním pomoci z amerických zemědělských komodit a technickou pomocí	Američtí zemědělští producenti, zpracovatelé a vývozci	Darování amerických zemědělských komodit, technická pomoc

Emerging Markets Program	Poskytuje technickou pomoc a školení americkým vývozcům zemědělských produktů k získání přístupu k trhům v rozvíjejících se ekonomikách	Američtí vývozcí zemědělských produktů, státní a regionální obchodní skupiny, družstva	Výzkum trhu, veletrhy, mise kupujících, technická pomoc

Zdroj: USDA (U.S. Department of Agriculture, Foreign Agriculture Service) [online]. [Dne 2023-03-08]. Dostupné z: <https://www.fas.usda.gov/programs>

Program podpory rozvoje venkova (Rural Development Program)

Program rozvoje venkova je program amerického ministerstva zemědělství, jehož cílem je podpora hospodářského rozvoje venkovských obcí. Program nabízí půjčky, granty a technickou pomoc venkovským komunitám, aby jim pomohl zlepšit infrastrukturu, vytvořit pracovní místa a zlepšit přístup ke zdravotní péči a vzdělání. Program rozvoje venkova funguje od 30. let 20. století a pomohl milionům Američanů na venkově získat přístup k důležitým službám a zdrojům (USDA, 2023).

Rural Development Program (RDP) se skládá z několika různých programů, mezi něž patří Rural Housing and Community Programs, Rural Business-Cooperative Program, Rural Utilities Programs, Rural Energy Programs a Rural Economic Development Loan and Grant Program:

- 1) Rural Housing and Community Programs: Tyto programy poskytují půjčky a granty na rozvoj cenově dostupného bydlení a zlepšení komunitních zařízení, jako jsou školy, zdravotní kliniky a hasičské stanice. Ve fiskálním roce 2021 poskytlo USDA více než 3,1 miliardy USD ve formě půjček a grantů na podporu budování dostupného bydlení a komunitních zařízení ve venkovských oblastech. Díky těmto finančním prostředkům bylo podpořeno více než 2 800 projektů a pomohlo více než 200 000 rodin a jednotlivců.
- 2) Rural Business and Cooperative Programs: Tyto programy poskytují finanční pomoc při zakládání nebo rozšiřování venkovských podniků, včetně půjček, grantů a technické pomoci. USDA poskytlo v roce 2021 více než 1,7 miliardy USD ve formě půjček a grantů na podporu venkovského podnikání a rozvoje družstev. Tyto prostředky podpořily více než 3 500 projektů a pomohly vytvořit nebo zachovat více než 48 000 pracovních míst (USDA/ERS, 2023).

- 3) Rural Utilities Programs: Tyto programy poskytují půjčky, granty a záruky za půjčky na zlepšení venkovských vodovodních a kanalizačních systémů, elektrické infrastruktury a telekomunikačních služeb. Během fiskálního roku 2021 poskytlo USDA více než 3,6 miliardy dolarů v podobě půjček, grantů a záruk za půjčky na podporu rozvoje venkovských vodovodů a kanalizací, elektrické infrastruktury a telekomunikačních služeb. Tyto finanční prostředky podpořily více než 1 400 projektů a pomohly zlepšit služby pro více než 1,5 milionu obyvatel venkova.
- 4) Rural Energy Programs: Tyto programy poskytují finanční prostředky a technickou pomoc venkovským obcím a podnikům při zavádění technologií obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti. Na podporu zavádění technologií obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti ve venkovských komunitách a podnicích poskytlo USDA ve fiskálním roce 2021 více než 700 milionů dolarů na financování a technickou pomoc. Díky tomuto financování bylo podpořeno více než 1 700 projektů a pomohlo vytvořit nebo zachovat více než 3 600 pracovních míst.
- 5) Rural Economic Development Loan and Grant Program: Tento program poskytuje finanční prostředky na podporu projektů, které podporují vytváření pracovních míst a hospodářský rozvoj ve venkovských oblastech. Na financování projektů, které podporují tvorbu pracovních míst a hospodářský rozvoj ve venkovských oblastech, poskytlo USDA ve fiskálním roce 2021 více než 100 milionů dolarů. Tyto finanční prostředky podpořily více než 200 projektů a pomohly vytvořit nebo zachovat více než 1 800 pracovních míst (USDA/ERS, 2023).

To je jen několik příkladů z mnoha programů rozvoje rurálních oblastí, které USDA nabízí. Každý program má své vlastní specifické požadavky na způsobilost a proces podávání žádostí. Díky uvedeným programům a dalším opatřením si američtí zemědělci udrželi konkurenceschopnost na trhu a vysokou úroveň produkce a výnosů.

2.2. Porovnávání Farm Bills přijatých v průběhu let 1990-2022

Zákony o zemědělství přijaté v tomto období měly různé cíle a priority a zaváděly různé změny v zemědělské politice a programech. Zde jsou uvedeny některé z hlavních změn, které byly v tomto období zavedeny některými z hlavních zemědělských zákonů:

Farm Bill z roku 1990 (Food, Agriculture, Conservation, and Trade Act of 1990, 1990) měl za cíl snížit deficit federálního rozpočtu, reformovat programy na podporu zemědělství, podpořit ochranu přírody a zvýšit mezinárodní obchod. Zavedl program Conservation Reserve Program, který poskytoval pobídky zemědělcům, aby vyřadili ekologicky citlivou půdu z produkce a zapsali ji do dlouhodobých smluv na ochranu přírody. Vytvořil také program na podporu trhu, který poskytoval finanční prostředky na podporu vývozu a rozvoj trhu.

Cílem zákona o zemědělství z roku 1996 (Federal Agriculture Improvement and Reform Act of 1996, 1996) bylo snížit vládní výdaje na zemědělství, odklonit podporu od dotací na komodity a podpořit zemědělce, aby se více spoléhali na tržní síly. Zrušil programy podpory cen a příjmů u většiny komodit a nahradil je novým systémem přímých plateb, proticyklických plateb a marketingových úvěrů. Zavedl také program Conservation Security, který poskytoval finanční pobídky zemědělcům, kteří zavedli zemědělské postupy šetrné k životnímu prostředí.

Cílem Farm Bill 2002 (Farm Security and Rural Investment Act of 2002, 2002) bylo posílit programy podpory zemědělství, podpořit ochranu přírody a rozšířit ekonomické příležitosti na venkově. Zavedl nové programy na podporu speciálních plodin, ekologického zemědělství a obnovitelných zdrojů energie, jakož i iniciativy na zlepšení bezpečnosti potravin a výživy. Zvýšil také finanční prostředky na programy ochrany přírody, včetně programu pobídek pro kvalitu životního prostředí a programu pro zabezpečení ochrany přírody.

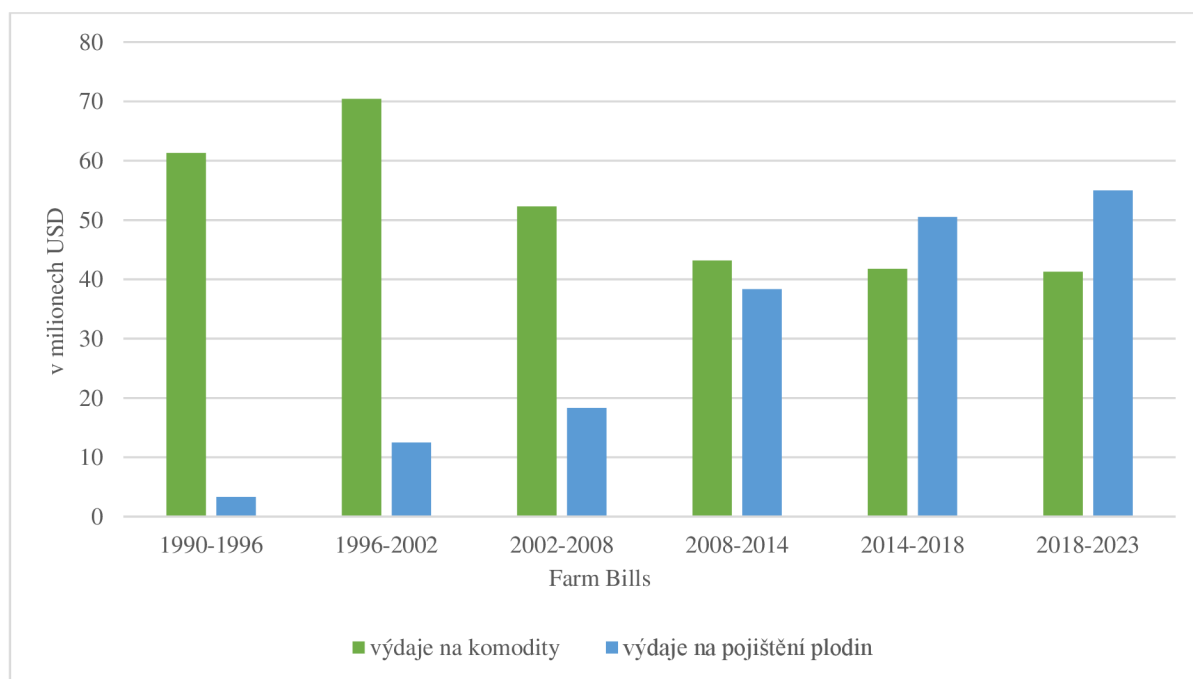
Zákon o zemědělství z roku 2008 (Food, Conservation, and Energy Act of 2008, 2008) měl za cíl zvýšit produktivitu zemědělství, podpořit obnovitelné zdroje energie a zlepšit programy na ochranu přírody a výživu. Zavedl nové programy na podporu produkce ovoce a zeleniny a také iniciativy na podporu místních potravinových systémů a podporu začínajících a sociálně znevýhodněných zemědělců. Zvýšila se také financování programů na ochranu přírody a byl vytvořen program "Biomass Crop Assistance Program" na podporu produkce nepotravinářských plodin pro biopaliva.

Farm Bill 2014 (Agricultural Act of 2014, 2014) měl za cíl snížit vládní výdaje na zemědělství, reformovat komoditní programy a posílit pojištění plodin. Zrušil přímé platby a nahradil je novým systémem nástrojů řízení rizik, včetně krytí zemědělských rizik a krytí cenových ztrát. Zvýšil také financování programů na ochranu přírody a vytvořil nové iniciativy na podporu místních a regionálních potravinových systémů, ekologického zemědělství a začínajících zemědělců.

Zákon o zemědělství z roku 2018 (Agriculture Improvement Act of 2018, 2018) měl za cíl zlepšit příjmy zemědělských podniků, podpořit rozvoj venkova a zvýšit potravinovou bezpečnost a výživu. Pokračoval v mnoha programech zavedených v zákoně o zemědělství z roku 2014, včetně programů krytí zemědělských rizik a krytí cenových ztrát. Vytvořil také nové programy na podporu městského zemědělství, zemědělství s přidanou hodnotou a mezinárodního obchodu. Kromě toho legalizoval produkci konopí a rozšířil program ochranných rezerv.

Při porovnávání jednotlivých zákonů podle konkrétních ukazatelů je vhodné vzít v potaz i graf č. 11, který ukazuje, jak jednotlivé zákony rozdělily přidělený rozpočet ve vztahu k výdajům na provoz výrobků a výdajům na jejich pojištění.

Graf 11: Porovnání plateb USDA na komodity a pojištění plodin v letech 1990-2022 v rámci Farm Bill

Zdroj: USDA (USDA's Historical Budget Tables) [online]. [Dne 2023-03-10]. Dostupné z: <https://www.obpa.usda.gov/32hbtoc.htm>

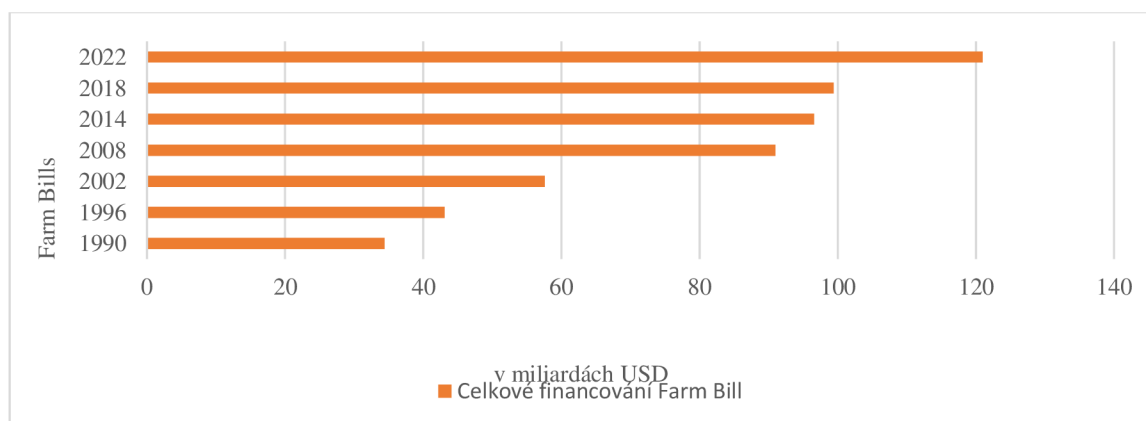
Při porovnání plateb USDA za komodity a pojištění plodin v letech 1990-2022 vidíme, že oba tyto ukazatele v průběhu času kolísaly v závislosti na různých ekonomických a politických faktorech.

Komoditní platby jsou platby vyplácené zemědělcům na podporu cen určitých plodin a na podporu příjmů zemědělců. Tyto platby se uskutečňují prostřednictvím různých programů zákona o zemědělství, jako jsou programy ARC (Agricultural Risk Coverage) a PLC (Price Loss Coverage). Platby na pojištění plodin jsou naproti tomu platby vyplácené zemědělcům na pomoc při krytí ztrát způsobených povětrnostními událostmi, škůdci a dalšími faktory, které mohou ovlivnit výnosy plodin (Dempsey, 2019).

Při pohledu na historické údaje vidíme, že platby za komodity byly ve většině let obecně vyšší než platby za pojištění plodin. V některých letech však platby pojištění plodin převýšily komoditní platby. Zejména od roku 2012 se výrazně zvýšily platby z pojištění plodin v důsledku řady katastrof souvisejících s počasím, jako jsou sucha a záplavy, které ovlivnily výnosy plodin a způsobily zemědělcům značné ztráty. K nárůstu plateb pojištění plodin navíc přispěly i změny ve Federálním programu pojištění plodin, včetně zavedení nových pojistných produktů a rozšíření možností krytí. V reakci na to se programy pojištění plodin stávají stále důležitějším zdrojem podpory pro zemědělce, neboť jim poskytují záchrannou síť, která jim pomáhá kompenzovat ztráty způsobené katastrofami způsobenými počasím (Dempsey, 2019).

Dále z grafu číslo 12 je patrné, kolik finančních prostředků USDA přidělilo v letech 1990-2022 v rámci zákona o zemědělství. Je třeba upozornit, že tyto údaje nemusí být upraveny o inflaci a představují celkové finanční prostředky přidělené USDA podle Farm Bill, které zahrnují jak povinné, tak výdaje v rámci diskrece správních orgánů a další zdroje financování programů Farm Bill.

Graf 12: Celkové finanční prostředky vynaložené USDA v letech 1990-2022 v rámci Farm Bill

Zdroj: USDA (USDA's Historical Budget Tables) [online]. [Dne 2023-03-10]. Dostupné z: <https://www.obpa.usda.gov/32hbtoc.htm>

Analýzou grafu celkového objemu finančních prostředků přidělených USDA v rámci zákona o zemědělství v průběhu času je patrný obecný trend zvyšování finančních prostředků na programy zákona o zemědělství s určitými výkyvy v průběhu let.

Například v devadesátých letech můžeme vidět, že financování zákona o zemědělství vzrostlo z 34,4 miliardy dolarů v roce 1990 na 43,1 miliardy dolarů v roce 1996. Podobně v roce 2000 můžeme vidět, že financování se postupně zvyšovalo z 57,6 miliardy USD v roce 2002 na 91,0 miliardy USD v roce 2008, přičemž v mezidobí docházelo k určitým výkyvům. V roce 2008 se financování zákona o zemědělství zvýšilo ještě výrazněji, přičemž celkové finanční prostředky přidělené USDA na základě zákona o zemědělství dosáhly svého maxima v roce 2014, kdy činily 96,6 miliardy USD. V následujících letech se však financování poněkud snížilo, v roce 2017 kleslo na 94,6 miliardy USD a v roce 2018 se opět zvýšilo na 99,4 miliardy USD (USDA/ERS, 2023).

Celkově lze říct, že USDA ve své žádosti o rozpočet na rok 2022 zdůrazňuje, že agentura i nadále upřednostňuje zemědělský sektor a venkovské komunity prostřednictvím programů zákona o zemědělství a dalších iniciativ. Konečná výše financování pro rok 2022 však bude záviset na řadě faktorů, včetně prostředků Kongresu a dalších ekonomických a politických podmínek.

Každý z těchto zemědělských zákonů měl jiný dopad na zemědělství a venkovské komunity a jejich účinnost lze hodnotit na základě různých kritérií, jako je schopnost podporovat příjmy zemědělských podniků, chránit přírodní zdroje, podporovat zdravou výživu a rozvoj venkova.

2.3. Postoje farmářů k zemědělské politice v letech 1990-2022 v USA

Je ovšem třeba zdůraznit, že hlavními subjekty zemědělského podnikání jsou především zemědělci a jejich stanoviska a přístupy k inovacím a novým technologiím do značné míry ovlivňují samotný proces přijímání nových technik. A zde jsou hlavní příklady toho, jak se změnil přístup farmářů k zemědělské výrobě v období 1990-2022.

Zavedení technologie: Zemědělci jsou stále otevřenější využívání technologií ke zlepšení výnosů a efektivity. To zahrnuje techniky přesného zemědělství, genetické inženýrství a další technologické vymoženosti (Kroese, 2022).

Zaměření na udržitelnost: Mnoho zemědělců se rozhodlo pro udržitelné zemědělské postupy, aby snížili svůj dopad na životní prostředí a zvýšili dlouhodobou produktivitu. To zahrnuje

snížení používání pesticidů a hnojiv, zlepšení stavu půdy a využívání obnovitelných zdrojů energie (National Sustainable Agriculture Coalition, 2021).

Diverzifikace: Někteří zemědělci rozšířili svou činnost mimo tradiční plodiny a hospodářská zvířata na produkty, které tvoří menší část trhu, jako jsou ekologické produkty, speciální plodiny a produkty s přidanou hodnotou (Regeneration International, 2022).

Zvýšená vládní podpora: Federální vláda poskytla zemědělcům zvýšenou podporu prostřednictvím dotací, pojištění úrody a dalších programů, jejichž cílem je stabilizovat příjmy zemědělských podniků (USDA, 2021).

Stárnutí populace zemědělců: Průměrný věk zemědělců se stále zvyšuje a mnoho mladších lidí se pro zemědělství nerozhoduje. To vedlo k obavám o budoucnost zemědělství ve Spojených státech amerických a ke snaze podpořit vstup více mladých lidí do tohoto oboru (U.S. Bureau Of Labor Statistics, 2023).

Celkově se postoje zemědělců k zemědělství posunuly směrem k techničtějšímu, udržitelnějšímu a diverzifikovanějšímu přístupu, přičemž se zvýšila vládní podpora a obavy o budoucnost odvětví.

2.4. Postoj lidí k zemědělství v USA od roku 1990 do roku 2022

Vzhledem k tomu, že poptávku po určitých produktech do značné míry ovlivňují spotřebitelé, je důležité pochopit, jak se v Americe za posledních 30 let změnil postoj lidí k potravinám, jaké trendy získávají na oblibě a čím se spotřebitelé řídí při výběru zemědělských produktů.

To je jen několik příkladů toho, jak se v posledních desetiletích v USA změnil postoj lidí k zemědělství:

Lze zaznamenat zejména větší důraz na udržitelný rozvoj. V posledních letech roste povědomí o dopadech zemědělství na životní prostředí a obavy z nich. V důsledku toho mnozí spotřebitelé a politici začali požadovat udržitelnější zemědělské postupy, jako je omezení používání pesticidů a hnojiv, ochrana vody a péče o zdraví půdy (Organic Trade Association, 2020).

Je také důležité podotknout, že vzrostl zájem o místní a ekologické potraviny, což je odrazem touhy po větší transparentnosti a sledovatelnosti potravinového řetězce (Pew Research Center, 2018).

Rovněž se američtí spotřebitelé snaží podporovat malé farmy. Přestože americkému zemědělství stále dominují velké zemědělské podniky, stále více se uznává hodnota malých

rodinných farem. Mnoho spotřebitelů je ochotno zaplatit vyšší cenu za produkty z malých farem a roste podpora politik, které podporují životaschopnost těchto typů podniků (USDA, 2020).

V poslední době rostou obavy ze zacházení se zvířaty v zemědělství, zejména v továrních chovech. Mnoho spotřebitelů a politiků proto začalo požadovat humánnější zacházení s hospodářskými a jinými zvířaty (Organic Trade Association, 2020).

3. Komparace agrárního sektoru v USA a Evropské unii

Při porovnávání uvedených zemědělských sektorů je důležité si uvědomit, že zemědělské politiky obou regionů se značně liší, což je dáno různými faktory, jako je historie, kultura a hospodářský systém.

Z hlediska zemědělské politiky USA v minulosti poskytovaly svým zemědělcům více přímé podpory prostřednictvím programů, jako je pojištění úrody, dotace a cenové podpory. Hlavním legislativním nástrojem této podpory je zákon o zemědělství, který se aktualizuje každých pět let. Vláda USA také klade větší důraz na podporu vývozu a mezinárodního obchodu se zemědělskými produkty (Dempsey, 2019).

Naproti tomu společná zemědělská politika Evropské unie (SZP) je hlavní zemědělskou politikou EU. SZP byla poprvé zavedena v roce 1962 a v průběhu času prošla významným vývojem. Hlavními cíli SZP jsou zajištění přiměřené životní úrovně zemědělců, zajištění potravinové bezpečnosti občanů EU a ochrana životního prostředí (FFF, 2023).

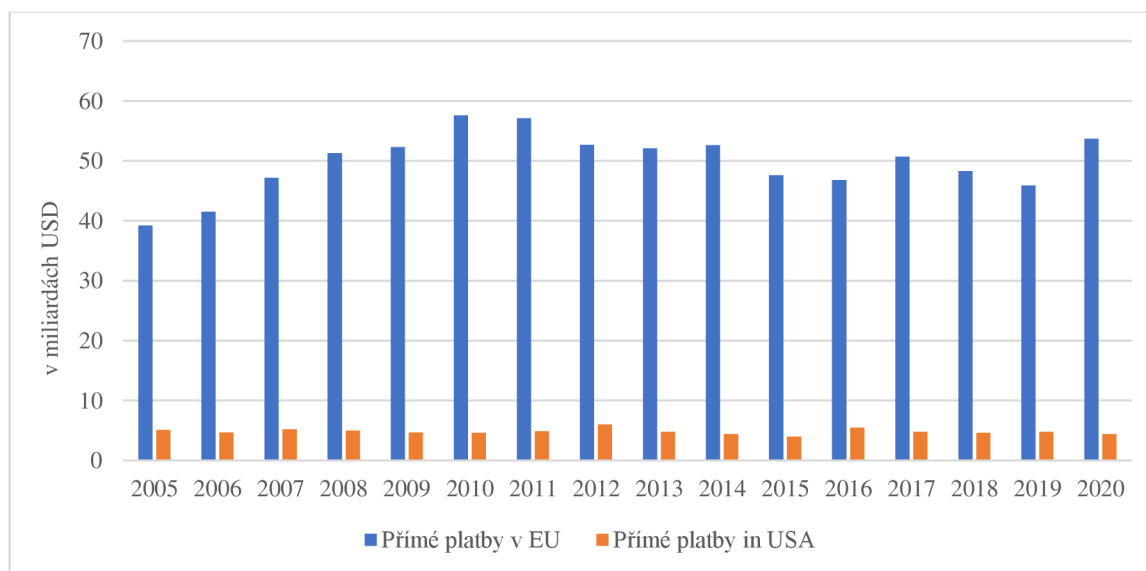
SZP zahrnuje opatření, jako jsou přímé platby zemědělcům, podpora rozvoje venkova a tržní intervence ke stabilizaci cen. Přímé platby jsou nejvýznamnější formou podpory poskytované v rámci SZP a jsou vypláceny zemědělcům na základě velikosti jejich půdy a počtu chovaných zvířat.

EU v posledních letech také klade větší důraz na ochranu životního prostředí a udržitelnost. SZP zahrnuje opatření, která mají zemědělce povzbudit k přijetí udržitelnějších zemědělských postupů, jako je střídání plodin, omezené používání pesticidů a hnojiv a zachování biologické rozmanitosti. Kromě těchto opatření poskytuje EU také finanční prostředky na výzkum a inovace v oblasti zemědělství a rozvoje venkova. EU investuje velké prostředky do programů, které podporují udržitelné zemědělství, jako je ekologické zemědělství a agrolesnictví.

Graf č. 10 se zabývá porovnáním přímých plateb vyplácených zemědělcům v rámci SZP v Evropské unii a programů Farm Bill ve Spojených státech amerických a odhaluje několik trendů a zákonitostí v průběhu let:

- 1) Celková výše přímých plateb vyplácených zemědělcům v rámci SZP v průběhu let značně kolísala. Naproti tomu celková výše přímých plateb vyplácených americkým zemědělcům v rámci programů Farm Bill zůstává s určitými výkyvy relativně stabilní (FFF, 2023).
- 2) Přímé platby zemědělcům v EU byly obvykle mnohem vyšší než platby zemědělcům v USA. Například v roce 2020 byla celková výše přímých plateb vyplácených zemědělcům v EU v rámci SZP více než 12krát vyšší než přímé platby vyplácené zemědělcům v USA v rámci programů Farm Bill (USDA/NASS, 2023).
- 3) EU i USA v posledních letech vyvíjejí úsilí o odklon od přímých plateb a přechod k jiným typům podpůrných opatření pro zemědělce, jako je pojištění úrody, programy rozvoje venkova a programy environmentálního řízení. Tyto snahy byly vedeny snahou učinit zemědělskou podporu účinnější, efektivnější a udržitelnější a řešit obavy z environmentálních a sociálních dopadů zemědělství.

Graf 10: Porovnání přímých plateb zemědělcům v EU a USA během období 2005 až 2020

Zdroj: USDA a Common Agricultural Policy (CAP) [online]. [Dne 2023-03-10]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/reform_en

Údaje o přímých platbách vyplacených zemědělcům v EU v rámci SZP v letech 2021 a 2022 zatím nejsou k dispozici, protože platební období trvá od 1. prosince předchozího roku do 30. listopadu běžného roku (FFF, 2023).

Rovněž při porovnávání zemědělských politik USA a EU lze vzít v úvahu několik dalších faktorů, mezi něž patří:

- 1) Cíle: Cíle zemědělských politik USA a EU jsou odlišné. Cílem USA je podpora produktivity a konkurenceschopnosti prostřednictvím výzkumu a vývoje, vzdělávání a odborné přípravy, rozvoje infrastruktury a tržně orientovaných přístupů, zatímco cílem EU je zajistit přiměřenou životní úroveň zemědělců, potravinovou bezpečnost a environmentální udržitelnost prostřednictvím přímých plateb, podpory rozvoje venkova a tržních intervencí (FFF, 2023).
- 2) Provádění: Provádění zemědělské politiky USA a EU se liší. V USA hraje při provádění zemědělských politik významnější roli vláda, zatímco v EU jsou politiky prováděny členskými státy.
- 3) Financování: USA i EU poskytují na své zemědělské politiky značné finanční prostředky. Vláda USA poskytuje finanční prostředky na dotace, výzkum a vývoj, vzdělávání a odbornou přípravu a rozvoj infrastruktury (USDA, 2023). EU poskytuje finanční prostředky na přímé platby, podporu rozvoje venkova, tržní intervence a výzkum a inovace (FFF, 2023).
- 4) Mezinárodní obchod: Zemědělské politiky USA a EU mohou mít dopad na mezinárodní obchod. USA jsou kritizovány za své dotace, které podle některých názorů poskytují americkým zemědělcům nespravedlivou výhodu v mezinárodním obchodě (USDA, 2023). Politika EU v oblasti geneticky modifikovaných organismů (GMO) byla rovněž kritizována za svůj dopad na mezinárodní obchod (FFF, 2023).
- 5) Forma podpory: Když se hovoří o formách podpory poskytované USA a EU v rámci jejich zemědělských politik, myslí se tím různé způsoby, jakými nabízejí pomoc svým zemědělcům. V případě USA tyto formy podpory zahrnují dotace, cenové podpory, pojištění úrody, výzkum a vývoj a rozvoj infrastruktury. Naproti tomu EU poskytuje přímé platby, podporu rozvoje venkova, intervence na trhu a opatření na podporu zemědělců k zavádění udržitelnějších zemědělských postupů.

ZAVĚR

Tato práce poskytuje ucelený přehled vývoje agrární politiky ve Spojených státech od roku 1990 do roku 2022 se zaměřením na Farm Bill a různé státní programy na podporu zemědělců. Údaje a analýzy uvedené v této studii ukazují, že navzdory některým výkyvům zůstal zemědělský sektor ve Spojených státech významným přispěvatelem do celkového národního hospodářství a zároveň byl a je významným exportním hráčem.

Agrární politika USA prošla v průběhu své historie významnými změnami. Zpočátku se politika zaměřovala na podporu rozvoje zemědělského sektoru a zajištění bezpečnosti dodávek potravin do země. Na počátku 20. století se zvýšily vládní zásahy do zemědělství vytvořením programů na stabilizaci zemědělských příjmů a poskytování cenových podpor. Další změny přinesla Velká hospodářská krize, kdy se vláda snažila řešit ekonomické potíže zemědělců prostřednictvím programů, jako byl například Agricultural Adjustment Act. V období po druhé světové válce se zemědělská politika změnila tak, aby odpovídala potřebám stále více industrializované a globalizované ekonomiky. Dnes se zemědělská politika USA nadále vyvíjí v reakci na výzvy, jako jsou klimatické změny, měnící se preference spotřebitelů a mezinárodní obchodní dohody.

Pokud se jedná o samotný Farm Bill, při jeho studiu se ukázalo, že zákon o zemědělství je zásadním právním předpisem, který má významný dopad na několik klíčových ekonomických ukazatelů. Jedním z nejdůležitějších je zemědělská produkce, kterou mohou ovlivnit ustanovení zákona týkající se pojištění plodin, výzkumu a vývoje a ochrany přírody. Zákon o zemědělství může ovlivnit HDP podporou programů rozvoje venkova a podporou vývozu zemědělských produktů. Farm Bill může také ovlivnit mzdy zemědělců tím, že poskytuje zemědělcům finanční podporu a motivuje je k zavádění udržitelných postupů, které mohou zvýšit produktivitu a snížit náklady. Celkově má Farm Bill dalekosáhlý dopad na ekonomiku USA a jeho ustanovení jsou pečlivě připravena tak, aby podporovala růst a udržitelnost zemědělského sektoru a zároveň podporovala ekonomickou stabilitu a růst v širším měřítku.

Práce dále odhalila, že různé Farm Bill přijaté od roku 1990 přinesly významné změny v zemědělském sektoru ve Spojených státech, se zvláštním důrazem na roli programů ochrany přírody, nástrojů řízení rizik a podpory rozvoje venkova. Farm Bill byl zásadním nástrojem při utváření politik, které řídí americké zemědělství, a poskytl zemědělcům potřebnou stabilitu a jistotu. Přestože zákon o zemědělství byl pro zemědělce velmi důležitý, je třeba si uvědomit, že

stále existují problémy, které je třeba řešit. Zemědělský průmysl se nadále potýká s překážkami, jako jsou nízké ceny komodit, extrémní výkyvy počasí a pokračující obchodní spory, které hrozí narušením tohoto odvětví. V této souvislosti je nezbytné, aby vláda i nadále podporovala zemědělce prostřednictvím různých programů a iniciativ a zajistila tak jejich ekonomickou konkurenceschopnost.

Studie se také stručně zabývala rozdíly mezi zemědělskými politikami USA a EU. Ukázalo se, že zemědělské politiky Spojených států a Evropské unie se v několika důležitých ohledech liší. Oba regiony poskytují svým zemědělcům finanční podporu, avšak společná zemědělská politika (SZP) EU klade větší důraz na přímé platby a podporu příjmů zemědělců, zatímco Spojené státy více podporují pojištění úrody a pomoc při katastrofách. Kromě toho se politika EU více zaměřuje na ochranu životního prostředí a podporu udržitelnosti, a to prostřednictvím programů na podporu ekologického zemědělství, ochranu biologické rozmanitosti a řešení klimatických změn. Naproti tomu Spojené státy jsou kritizovány za svůj přístup k regulaci životního prostředí v zemědělství. A konečně, oba regiony mají odlišný přístup k obchodu a přístupu na trh, přičemž EU používá dotace a cla k ochraně svého zemědělského odvětví, zatímco Spojené státy prosazují větší přístup na trh a liberalizaci obchodu. Tyto rozdíly odrážejí širší politické priority a ekonomické struktury a mají důležité důsledky pro konkurenceschopnost a udržitelnost zemědělských odvětví v obou regionech.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Monografie

ANDERSON, K. Distortions to Agricultural Incentives: A Global Perspective, 1955 to 2007. Washington, DC: World Bank, 2009. 680 s. ISBN 978-0821379738.

ATKIN, M. The International Grain Trade: Grain in the Global Political Economy. Cambridge: Woodhead Publishing Limited, 1995. 192 s. ISBN 978-1855732025.

BOWERS, D. E., RASMUSSEN, W. D., BAKER G. L. History of Agricultural Price Support and Adjustment Programs, 1933–84. Agricultural Information Bulletin 485. Washington, DC: US Department of Agriculture, Economic Research Service, 1984. 62 s. ISBN 978-1249407843.

GLAUBER, J. W., EFFLAND, A. United States Agricultural Policy: Its Evolution and Impact. International Food Policy Research Institute. IFPRI Discussion Paper 01543. Washington, DC, 2016. 40 s.

MARKHAM, J. W. A Financial History of the United States: From the age of derivatives into the new millennium (1970-2001), 2002. 449 s. ISBN 978-0765607300.

NOVAK, J. L., SANDERS, L. D., HAGERMAN A. D. Agricultural Policy in the United States: Evolution and Economics. Second edition. Abingdon, Oxon ; New York, NY: Routledge, 2022. 228 s. ISBN 9781032133799

ORDEN, D., et al. Policy Reform in American Agriculture: Analysis and Prognosis. University of Chicago Press: 1st edition, 1999. 284 s. ISBN 978-0226632643

Internetové zdroje

BITTMAN, M. *Don't End Agricultural Subsidies, Fix Them*. [online] The New York Times, March 1, 2011. [cit. 2023-03-10]. Dostupné z: https://archive.nytimes.com/opinionator.blogs.nytimes.com/2011/03/01/dont-end-agricultural-subsidies-fix-them/?_r=0

COOK, R. *Ranking Of States With The Most Land In Farms* [online] © Powered by Bushel 2023, 2023, [cit. 2023-03-10]. Dostupné z: <https://beef2live.com/story-states-land-farms-ranking-1-50-90-113145#:~:text=land%20in%20farms-.The%20United%20States%20had%20895.3%20million%20acres%20of%20land%20in,followed%20by%20Montana%20and%20Kansas.>

DEMPSEY, J., et al. *2017 Census of Agriculture*. [online] Northampton, MA: American Farmland Trust, 2019. [cit. 2022-12-16]. Dostupné z: <https://farmlandinfo.org/publications/2017-census-of-agriculture/>

DIMITRI C., et al. *The 20th Century Transformation of U.S. Agriculture and Farm Policy* [online] United States Department of Agriculture, 2005, [cit. 2022-12-23]. Dostupné z: https://www.ers.usda.gov/webdocs/publications/44197/13566_eib3_1_.pdf

DOE, J. *United States as a Leader in Crop Market: Overview of Main Crops and Production from 1990-2021*. [online] Washington, DC: USDA, 2021, [cit. 2023-02-22]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/data-products/ag-and-food-statistics-charting-the-essentials/agricultural-production-and-prices/>

Farm Service Agency [online] Washington, DC: USDA, 2023 [cit. 2023-02-23]. Dostupné z: <https://www.fsa.usda.gov/index>

Food, Farming, Fisheries (FFF). [online] European Commission, 2023. [cit. 2022-02-26]. Dostupné z: https://commission.europa.eu/food-farming-fisheries_en

GARDNER, B. *U.S. Agriculture in the Twentieth Century* [online] EH.Net University of Maryland, 2003, [cit. 2018-01-03]. Dostupné z: <https://eh.net/encyclopedia/u-s-agriculture-in-the-twentieth-century/>

GLAUBER, J. AND SMITH, V. *Trends in US Agricultural Policy since 2000 and Implications for the Next Twenty Years*. *Agricultural Policy Review*, [online]. 2022, vol. 2, no. 1, p. 1-22. ISSN 2734-137X [cit. 2023-01-14]. Dostupné z: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/1746-692X.12329>

GLAUBER, J. AND SMITH, V. *US farm support under a Biden administration: Plus ça change, plus c'est la même chose?* [online]. *Canadian Journal of Agricultural Economics*, 2021, [cit. 2023-01-14]. Dostupné z: <https://ideas.repec.org/a/bla/canjag/v69y2021i1p37-43.html>

GOOD, L. *2022 Farm Assets Conference*. [online] University of Missouri, 2022, [cit. 2022-12-15]. Dostupné z: https://farmdoc.illinois.edu/webinars?tribe_event_display=past&event_year=2022

HENDERSON, G.C. *Notes and Memoranda: The Agricultural Credits Act of 1923*. [online] *The Quarterly Journal of Economics* 37, no. 3 (1923): 518-522. [cit. 2022-12-14]. Dostupné z:

<http://www.jstor.org/discover/10.2307/1883853?uid=3739696&uid=2134&uid=2&uid=70&uid=4&uid=3739256&sid=21102423768791>

KROESE, R. *Sustainable Agriculture Policy With Ron Kroese*. [online] © 2023 Center for Rural Affairs is an equal opportunity provider and employer, 2022, [cit. 2022-02-28]. Dostupné z: <https://www.cfra.org/resources/farm-bill-2014-sustainable-agriculture>

LOTTERMAN, E. *Farm Bills and Farmers: The effects of subsidies over time*. (1996, December 1). [online] Federal Reserve Bank of Minneapolis, 2018. [cit. 2022-10-15]. Dostupné z: <https://www.minneapolisfed.org/publications/theregion/farm-bills-and-farmers-the-effects-of-subsidies-over-time>

MACDONALD, S. *Latest U.S. Agricultural Trade Data*. [online] Wayback Machine USDA Economic Research Service, 2018, [cit. 2023-01-14]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/data-products/foreign-agricultural-trade-of-the-united-states-fatus/u-s-agricultural-trade-data-update/>

National Sustainable Agriculture Coalition. *What Is The Farm Bill?* [online] National Sustainable Agriculture Coalition: Washington, DC, 2023 [cit. 2023-03-02]. Dostupné z: <https://sustainableagriculture.net/our-work/campaigns/fbcampaign/what-is-the-farm-bill/#:~:text=Every%20five%20years%2C%20the%20farm,Agriculture%20Improvement%20Act%20of%202018.>

The Organization for Economic Cooperation and Development. (OECD). [online] © Organisation for Economic Co-operation and Development, 2023, [cit. 2022-10-10]. Dostupné z: <https://www.oecd.org/unitedstates/>

Organic Trade Association. *2020 Organic Industry Survey*. [online] Washington, DC: USDA, 2021, [cit. 2023-02-09]. Dostupné z: <https://ota.com/resources/market-analysis>

Pew Research Center. *Public and Scientists' Views on Science and Society*. [online] Copyright 2023 Pew Research Center, 2023, [cit. 2023-02-05]. Dostupné z: <https://www.pewresearch.org/science/2018/08/16/public-and-scientists-views-on-science-and-society/>

Regeneration International. *What is Regenerative Agriculture?* [online] © 2019 Regeneration International, 2017 [cit. 2022-02-11]. Dostupné z: <https://regenerationinternational.org/why-regenerative-agriculture/what-is-regenerative-agriculture/>

RIGGS, B. *Examining Farm Bill Expenditures Over the Last Decade*. [online] Agricultural Economics and Agribusiness Undergraduate Honors Theses, 2020, [cit. 2022-01-17]. Dostupné z: <https://scholarworks.uark.edu/aeabuht/16>

SCHNITKEY, G., et al. *The Price Loss Coverage (PLC) Option in the 2018 Farm Bill*. [online] Department of Agricultural and Consumer Economics, University of Illinois at Urbana-Champaign, 2019, [cit. 2023-02-21]. Dostupné z: <https://farmdocdaily.illinois.edu/2019/09/weekly-farm-economics-the-price-loss-coverage-plc-option-in-the-2018-farm-bill.html>

SHAHBANDECH, M. *Total area of land in U.S. farms 2000-2021* [online] © Statista 2023, 2022, [cit. 2018-08-03]. Dostupné z: <https://www.statista.com/statistics/196104/total-area-of-land-in-farms-in-the-us-since-2000/#statisticContainer>

SHERLOCK, F., et al. *Recently Expired Individual Tax Provisions (“Tax Extenders”): In Brief* [online] Congressional Research Service report on farm subsidies, 2018, [cit. 2023-03-10]. Dostupné z: <https://fas.org/sgp/crs/misc/R44925.pdf>

STUBBS, M. *Agriculture and Forestry Offsets in Carbon Markets: Background and Selected Issues* [online] Congressional Research Service, 2021, [cit. 2022-10-10]. Dostupné z: <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R46956>

U.S. Bureau Of Labor Statistics. *County Employment and Wages Full Data Update* [online] U.S. Bureau Of Labor Statistics, 2023 [cit. 2023-03-04]. Dostupné z: <https://www.bls.gov/charts/>

U.S. Department Of Agriculture (USDA). [online] Washington, DC: USDA, 2023. [cit. 2022-10-15]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/>

U.S. Department Of Agriculture, Economic Research Service (USDA/ERS). [online] Washington, DC: USDA, 2023. [cit. 2022-10-15]. Dostupné z: <https://www.ers.usda.gov/>

U.S. Department Of Agriculture, National Agricultural Statistics Service (USDA/NASS). [online] Washington, DC: USDA, 2023. [cit. 2022-01-20]. Dostupné z: <https://www.nass.usda.gov/>

Zákony o zemědělství (Farm Bills)

Food, Agriculture, Conservation, and Trade Act of 1990. Public Law Number: 101-624. 1990, [online]. [cit. 2023-01-02]. Dostupné z: <https://www.congress.gov/bill/101st-congress/senate-bill/2830>

Federal Agriculture Improvement and Reform Act of 1996. Public Law Number: 104-127. 1996, [online]. [cit. 2023-01-15]. Dostupné z: <https://www.congress.gov/104/plaws/publ127/PLAW-104publ127.pdf>

Farm Security and Rural Investment Act of 2002. Public Law Number: 107-171. 2002, [online]. [cit.2022-12-27]. Dostupné z: <https://www.congress.gov/bill/107th-congress/house-bill/2646>

Food, Conservation, and Energy Act of 2008. Public Law Number 110-246. 2008, [online]. [cit.2022-02-07]. Dostupné z: <https://www.congress.gov/bill/110th-congress/house-bill/2419/text>

Agricultural Act of 2014. Public Law Number 113-79. 2014, [online]. [cit.2022-12-28]. Dostupné z: <https://www.congress.gov/bill/113th-congress/house-bill/2642>

Agriculture Improvement Act of 2018. Public Law Number 115-334. 2018, [online]. [cit.2022-12-27]. Dostupné z: <https://www.congress.gov/bill/115th-congress/house-bill/2>

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ A ZKRATEK

Seznam použitých zkratk

AAA	Agricultural Adjustment Act
AMS	Aggregate Measurement of Support
ARC	Agricultural Risk Coverage
BLS	Bureau of Labor Statistics
CRP	Conservation Reserve Program
CSP	Conservation Stewardship Program
EAP	Export Assistance Program
ERS	Economic Research Service
EU	Evropská Unie
EQU	Environmental Quality Incentives Program
FAIR	Federal Agricultural Improvement and Reform
FCIP	Federal Crop Insurance Program
HDP	Hrubý domácí produkt
PLC	Price Loss Coverage
RDP	Rural Development Program
SZP	Společná zemědělská politika
USA	The United States of America
USDA	The United States Department of Agriculture
WTO	World Trade Organization

Seznam obrázků

Obrázek 1: Okresy závislé na zemědělství, které nejsou součástí metropolitních oblastí, 1950 a 2000

Obrázek 2: Státy USA patřící do kukuřičného pásu

Obrázek 3: Osevní plocha v USA: Kukuřice, pšenice, sója a bavlna (1990-2022)

Obrázek 4: Úrokové sazby a referenční ceny podle plodin v rámci zákona o zemědělství pro rok 2018

Seznam tabulek

Tabulka 1: Demografické charakteristiky najatých zemědělských pracovníků v USA, 2020

Tabulka 2: Příjmy podle povolání v zemědělství v USA v roce 2021

Tabulka 3: Platby vyplacené v rámci programu krytí zemědělských rizik v letech 2014-2018 (v miliardách dolarů)

Tabulka 4: Souhrnné informace o pěti programech EAP

Seznam grafů

Graf 1: Subvence federální vlády USA v rámci zemědělských programů (2000-2022)

Graf 2: Celková zemědělská plocha v USA v letech 1990-2022

Graf 3: Roční peněžní příjmy podle komodit (plodiny) v letech 1990-2022

Graf 4: Roční peněžní příjmy podle komodit (živočišná produkce) v letech 1990-2022

Graf 5: Hrubý domácí produkt agrárního sektoru v letech 1990-2022 (v %)

Graf 6: Hrubý domácí produkt agrárního sektoru v letech 1990-2022 (v miliardách USD)

Graf 7: Výše finančních prostředků, které USDA poskytlo FCIP v letech 1990 až 2022

Graf 8: Celkový počet půjček pro různé úvěrové programy USDA v letech 1990 až 2022

Graf 9: Celková výše půjček pro různé úvěrové programy USDA v letech 1990 až 2022

Graf 10: Porovnání přímých plateb zemědělcům v EU a USA během období 2005 až 2020

Graf 11: Porovnání plateb USDA na komodity a pojištění plodin v letech 1990-2022 v rámci Farm Bill

Graf 12: Celkové finanční prostředky přidělené USDA v letech 1990-2022 v rámci Farm Bill